

ئاگەھدار كرنا پاشىيان
ب سالۇخەتتەن پىشىيان

كتيب: ئاگه‌هدار كرنا پاشييان ب سالوڤه‌تېن پيشييان
نقيسه‌ر: ته‌حسين دؤسكى
چاپ: چاپا ئيكي ۱۴۳۷ مشه‌ختى ۲۰۱۵ زايىنى
چاپخانه: هاوار - دهوك
هژمارا سپارتنى ل په‌رتوو‌خانه‌يا به‌درخانييان: ()
به‌رگ: فه‌رسه‌ت زوبير

ئاگە ھدار كرنا پاشىيان ب سالوڭه تىن پىشىيان

ئەھاندن و شروڭھە كرن
تەھسىن ئىبراھىم دۆسكى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگوئن

سہرنامہ و پیشی و بہراہی
دہسپیک و تہرک و خیر و شاہی
ناقئ تہیہ ئہی رحیم و رحمان
یئ کو ژ دلی رہ بوویہ دہرمان

ب ناقئ خودایئ مہزن، کو سہرنامہ و پیشی و بہراہیہ بو ہہر تشتہکی،
و ہہر کارہکی ہہبت دقیت ب ناقئ وی دہست پی بکہت، ئہگہر نہ.. دئ یئ
بی بہرہکہت بت، ژ بہر کو بہرہکہت و خیر و شاہی ہہمی ئہوہ یا د ناقئ وی دا
ہہی، خودایئ مہ یئ رحیم و وہحمان، ئہوی رحم و دلوقانییا وی ہہر تشتہکی
ہہی قہگرتی.

حہمد ا مہ ژ بو ئیلاہی ئہکبہر
بو نعمہتی کو بت بہر بہر
صلات و سہلام ل شاہی ئہکرہم
ہہم پہیرہو و تابعین و ہہمدہم

و حہمد و سوپاسی ہہمی بو خودایئ مہ یئ مہزنترت، حہمدہکا و ہسا
کو بیتہ بہرانبہر نعمہتین وی یئ ہژمار و دووماہی. و صلات و سہلامین

بەردەوام ل سەر پیتغەمبەری مە ییخۆشتقی و خودان قەدر و بەها بن، هەر وەسا
ل سەر صەحابییین وی، و دویکەفتییین وان، و هەر کەسەکی ل سەر ریککا وان
بچت، حەتا رۆژا دووماهییی.

ئەف چەندە صفاتی پیشیانیە

ئاگاہی ژ بو مە پاشیانیە

گرتینە مە ئەو ژ شەیح و زانا

بو نا بکەفینە شوپی وانا

پشتی قی چەندی: ئەفە چەندە صفەت و سالۆخەتین پیشییین مەنە -خودی
ژ وان رازی بت- مە ل قیری ب رەنگەکی کورت، و ئەزمانەکی رەھوان
بەرھەفکرینە؛ دا مە باشییان ببنە ئاگەھی کو ئەم چاف ل وان بکەین، و فان
سالۆخەتان ل نک خو پەیدا بکەین، حەتا ئەم ژی وەکی وان ل دنیایی و ئاخەرەتی
سەرفەراز بین.

و ئەف سالۆخەتە ئەون بین شیخ و زانایین مە دکتیبین خو دا بەرچاف
کرین، و مە ئەو ژ کتیبین وان وەرگرتینە، و ل قیری ب تاییەتی دی ئیشارەتی
دەمە کتیبیا (تبیە المغترین أواخر القرن العاشر علی ما خالفوا فیہ سلفهم
الطاهر) یا ئیمامی ناقدار (عبد الوهاب الشعرانی) ئەوی ل سالا (۹۷۳
مشەختی) چوو یە بەر دلۆقانییا خودی، کو ژیدەری سەرەکی بوو بو مە د قی
کتیبی دا، خودی خیرا وی و یا مە هەمییان مەزن بکەت.

هیقی مە هەییە ژ رەبیی ژۆری

کو ئەو ل مە وو ئەوان بیۆری

قههر و غهضهبی ژ سهر مه پراکهت
مه ب ههف پرا ل جهننه تا خو شا کهت

هیقییا مه ژ خودی خودایی ژۆری ئهوه ئهول مه و وان ببۆرت، و قههر
و غهزهبا خو نه دارپته سهر مه، و مه ههمییا د گهل پیغه مبهری پیشهوا
ل بهحهشتا خو یا بهرین کۆم بکهت.

(۱)

ئىخلاص د گۆتن و كرىاران دا

پيشى ھەمى سەخلەتان و ۋەصفان
ئىخلاص بوو ژ بو ئەوانە نیشان
حەتتا ۋەكو كار ببت تە مەقبوول
لازم كوب موخلىسى بكەى شۆل
تابع بى ژ بو رىيا رەسوولى
بىدعا تونەئىخىيە د شۆلى
دوور بى ژ نىفاق و ھەم رىائى
بو سوننەتى ھەر بكى ۋەفائى

سالۆخەتى ژ ھەمىيان گرنگتر، كو پىتقىيە بەرى ھەر تىشتەكى مرؤف
ل نك خو پەيدا بكتە، ئىخلاصا د گۆتن و كرىاران دا، و ئىخلاص ئەو
ئارمانجا مرؤفى ب گۆتن و كرىاران كىنارى خودى ب تىنى بت، ژ بەر كو چو كار
ژ مرؤفى نائىنە قەبولىكرن، ئەگەر (ئىخلاص) و (صەواب) تىدا نەبت، و مە
گۆت: ئىخلاص ئەو ئىنەتا مرؤفى ب كارى خودى ب تىنى نەبت، نە چو كەسىن
دى، و (صەواب) ئەو ئەو كار ل دويف مەنەجى كىتاب و سوننەتى بت، ژ بەر
قى چەندى پىشپىين مە -خودى ژ وان رازى بت- بەرى ھەر سالۆخەتەكى
ئىخلاص ل نك خو پەيدا دكر، و ژ پىتقىين ئىخلاصى ئەو مرؤف خو ژ نىفاق

و رېمه تېبې بده ته پاش، هر وه سا ژ پېتقيبين (صهواب و تتباعي) نه وه مروف خو ژ بيدعهيان بده ته پاش، و ب دله كي صافي و وه فاداري رېكا سوننه تي بگرت، خودايي مه زن د نايه ته كي دا دبېرت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ عَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ ۗ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾﴾ (النساء: ١١٥) يه عني: هه چيبي ل دويف رېكا پېغه مبهري -سلاف لي بن- نه چت پشتي كو حقي بو ناشكه را بووي، و دويچوونا رېكه كا دي ژ بلي رېكا خودان باوهران و وي حقييا نهو ل سهر بكهت، نه دئ وي هيلينه ب هيقييا وي رېكي قه يا وي بهري خو دايي، و نه م بهري وي نادهينه خيري، و نه م دئ وي كهينه د ناگري جهنه مي دا؛ دا گه رما وي بيبت، و نهو چ پيسه جهني لي زقرينييه.

و پېغه مبهري ژي -سلاف لي بن- دبېرت: ﴿مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ﴾ وه كي بوخاري و موسلم ژي قه دگوهي زن، يه عني: هر كه سه كي تشته كي ل قى ديني مه زيده بكهت، نهو دئ لي نيته زقراندن، مه عنا: ژي نايته قه بويلكرن.

ژ نه فا بووي هاته زانين كو دقيت ئيخلاص د كاري دا هه بت، و نهو ل دويف مه نه جهني كيتاب و سوننه تي بت، و نه قه گرنگترين سالوخه ته يي كو لازمه ل نك مه هه ميان هه بت.

(۲)

دوچوونا کیتاب و سوننه

ههچیا کونه گوتبا خودایی
وا پئی نهه بوو چو ئاشنایی
تهک ری و دزانی ئەف شه ربعت
پهیره و دکرن کیتاب و سوننه

و وهکی مه د سالوخته تی بۆری ژی دا ئاشکهره کری ئیکه مین سالوخته تی
پیشیین مه ئەو بوو ئەو د کارئی خو دا د (موخلص) بوون، و وان پینگیری
ب کیتاب و سوننه تی دکر، و ئیک ژ وان نهدهاته پیش، و بهری خه لکی نه دما
لی، ئەگه ر باش یی شاره زان نه با د زانینین شریعه تی دا یین کو ژ کیتاب و
سوننه تی دئینه وهرگرتن، و وان د قی چهندی دا فرمانا خودایی خو ب جه دئینا
دهمی ئەمر دکهت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَ أَنْتُمْ
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾﴾ (الأنفال: ۲۰) ئەی ئەوین باوهری ئینای، گوهداریا خودی و
پیغه مبهری وی بکهن، و وی چهندی نههیلن، و ههوه گوهل وان هیجهت و
دهلیلان دبت یین بو ههوه دئینه خواندن.

و دهمی دبیرت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ
﴿٣٣﴾﴾ (محمد: ۳۳) ئەی ئەوین باوهری ئینای، گوهداریا خودی و گوهداریا

پیغمبهری د ئهمر و فرمانین وان دا بکهن، و هوبن خیرا کریارین خو پوچ
نهکهن.

و قهت ته ئیک ژ وان نهددیت جارهکی گوتنا کهسهکی، پیش گوتنا خودی
و پیغمبهری -سلاف لی بن- بیخت، ئهگهه ئه ئیک کی بت یان بهایی وی
چهند بت، و نیشانا راستی و دورستییا ههه کهسهکی ل نک وان ئهه بوو وان
بهری خو ددایی کانی دیچوونا وی بو کیتاب و سوننهتی چاوایه، و پیگیرییا وی
ب (ئهمر و نههییا) خودی چهنده، ژ جونهیدی بهغدادی -خودی ژئی رازی بت-
دئیتته فهگوهاستن، دبیرت: ((ئهگهه ههوه کهسهک دیت ل بهر عهسمانی دفرت،
باوهر ژئی نهکهن و ل دویف نهچن، ههتا هوبن بهری خو ددهنی کانی ئهه دگهل
(ئهمر و نههیی) یی چاوایه، قیجا ئهگهه ههوه دیت ئهه ههمی فرمانین خودی
ب جه- دئیت، و خو ژ ههمی نههیین وی ددهته پاش، باوهر ژئی بکهن و چاف
لی بکهن، و ئهگهه ههوه دیت ئهه یی ئهمر و نههییان دشکیتت، هوبن خو ژئی
بدنه پاش)).

مهعنا: پهنگ و رویی ب سهه ل نک وان یی گرنه نهبوو، وان
نهگوت: فلان کهس وهلییی خودییه، یان مرۆقهکی چاکه؛ چونکی ل سهه ئاقی
ب ریقه دچت، یان ل ههوا دفرت، یان کرامهتین وی ههنه.. ئهقه شهرت نینه؛
چونکی گهلهک جارن وهلییین شهیطانی ژئی هندهک تشتین عهجیب و نهعهدهتی
دکهن، شهرتی دورست یی وهلییی خودی ئهوه ئهه یی ب تهقوا بت، و تهقوا ئهوه
مرۆف ل دویف شیانا خو- فرمانین خودی ب جه- بینت، و خو ژ بی ئهمرییا
وی بیاریزت، خودایی مهزن دبیرت: ﴿الْاٰتِ اٰوَلِیَّآءِ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ﴾ (٦٢) الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا وَكَانُوْا یَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ (یونس: ٦٢-٦٣) نی هندی

وهليين خودينه چو ترس ژ عهزبا خودي ل تاخره تي ل سهر وان نينه، و نهو
ب خه م ناکه قن ل سهر وي بارا د دنيايي دا نه گه هشتيه وان. و ژ سالوخه تين
قان وهليان نهوه وان باوهري ب خودي نينايه و دويکه فتنا پيغه مبهري وي کريه
د وي تشتي دا يي نهو پي ژ نک خودي هاتي، و وان ته قوايا خودي دکر و
فرمانين وي ب جه- دئنان.

(۳)

تهرازییا وان کیتاب و سوننهت بوو

هەر گۆتن و کارهکی ههبا وان

نهدرکرتا کو خستبایه میزان

میزان بوو ئەوا کیتاب و سوننهت

وا ئەو بوو حهقیقهت و شهریعهت

یهعنی: چو کار وان نهدرکن، و چو گۆتن نهدرگۆتن ههتا بهرئ خو نهدابایی
کانئ ئەو کار یان گۆتن ل دویش مهنهجئ شریعهتییه یان نه.. تهرازییا وان بو
زانینا راستییا هەر تشتهکی کیتاب و سوننهت بوو، و ئەو ل وئ باوهرئ بوون کو
نابت بو کەسئ ژ بن حوکمئ کیتاب و سوننهتئ دههکهفت، و ل دویش ریکهکا دی
بچت، و وان (حهقیقهت) و (شهریعهت) ژیک جودا نهدرکرتا، کیتاب و سوننهت بو
وان ههم حهقیقهت بوو و ههم شهریعهت، و وان وهکی هندهک بیدعهچییان پشتی
وان دههکهفتین نهدرکرتا کو حهقیقهت و شهریعهتی ژیک جودا کهن، و بیژن:
حهقیقهت بو (خهواصانه) و شهریعهت بو (عهوامانه)، و (علمئ ظاهر) ئەوئ
ب ریکه شریعهتی دئیتته وههگرتن تشتهکی جودایه ژ (علمئ باطن) ئەوئ
ب ریکه (کەشف و زهوقی) یان (طهریقتهتی) دئیتته وههگرتن. زانایین مه یین
پیشییئ ئەف لیکههکرنا (موبتهدع) د دینی دا نههزانئ، لهو ئیک ژ وان
دگوت: ئەگەر ته دیت ئیک بفرت ژئ باوهر ژئ نهکه ههتا بهرئ خو بدهیی کانئ
ئەو چهند پی پیگیره ب ئەمر و نههییان.

(٤)

وان خو د هیللا ب هیقییا خودایلا خو قه

هیقی ب یهکی نه بوو نه وانا
جارهک بده ته کهسی شیانا
تہ فویض و تہ وه ککولا د کاری
هر گاف و دهما ددایه باری

وان د کاری خو و عیال و کهس و کارین خو دا، خو د هیللا ب هیقییا
خودی قه؛ چونکی نهو ب دورستی د مه عنایا (تہ وه ککولای) دگه هشتن، دنیا و
کاری دنیا یی خه ما وان یا ئیکئی نه بوو، و نهو ل وی باوهری بوون کو هر جارها
وان ب دورستی کاری خو هلپسیرا خودای خو، و ب تمامی خو هیللا ب هیقییا
وی قه، نهو تیرا وان ههیه کو باری وان سقک بکهت، و هر خه مه کا وان ههبت
قهره قینت، خودای مهزن دبیرت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق: ٣)
یه عنی: هه چییی خو بهیلته ب هیقییا خودی قه، نهو تیرا وی ههیه.

لهو پیتقییه نه م بزاین کو -بیی دهستورییا خودی- کهسی چو هیز و شیان
نینن، و نه گهر نهو نهبت کهسهک نه شیت د ههوارا مروقی بیت، و مروقی
دهوله مهنه د بکهت، یان مروقی ژ تهنگا قییا رزگار بکهت، نه گهر خو نهو ئیک
پیغه مبهری ژ یان مروقه کی چاک بت.

(۵)

خودويركرن ژ مهزنيډ دنيايي

وان پروو نه ددا چو شاه و ميرا
دوور بوونه ژ دهرگههئ وهزيرا
ئيللا كو ئه مر ب عورفي كريا
يان ري ل مه صلحه تي فه كريا
بو زالمي هه ر كه سي بت يار
دي عاقيبته تي (تمسه النار)
زينهار! نه به بو هه قال و هه مدهم
دا نه فه گه ري تو هه لگي غه م
وانا وه كي ئاگري بينه
كاري ئه وي تالي هه ر سوژينه
زاهد به ژ وان هه ميشه ميري
دووري ژ طه معي و ئه سيري

دبت گه له ك جاران هيجه تا وان كه سان يين تيكه ليا مير و حاكم و
مهزنيډ دنيايي ئه و بت، وان دقيت ب پشتا خو ب هه قالينيا وان گه رم بكه ن،
و هزر بكه ن كول ده مي هه وجه يئ ئه و دي د هه وارا وان ئين.. به لي پيشييين مه

ژ صحابی و تابعیین وان ئەف باوهره نه‌بوو، وان پشتا خو ب تنی ب خودی گهرم دکر، و خو دهیلا ب هیقییا وی ب تنی قه وهکی بهری نوکه مه دیارکری، ژ بهر قی چندی وان بو ب دهستقه‌ئینانا دنیایی قهت بهری خو نه‌ددا چو شاه و میران، و بو پشتگهرمکرنی چو جاران قهستا بهر ده‌رگه‌هین حاکم و وه‌زیران نه‌دکر، وهسا تی نه‌با کو ئەو چووبانه نک وان دا فه‌رمانی ب باشییه‌کی ل وان بکه‌ن، یان ژی کاری بو قه‌کرنا ریکی ل به‌را مه‌صلحه‌ته‌کا گشتی بکه‌ن، ههر وهسا دا ئەو وان ژ کارین خراب و نه‌دورست بده‌نه پاش.. ئەگه‌ر بو قی چندی نه‌بایه وان قهت تیکه‌لییا مه‌زنین دنیایی نه‌دکر، و ل دیوانخانه‌یین وان ئاماده نه‌دبوون.

و ترسا وان یا مه‌زن ئەو بوو، ئەف مه‌زنه گه‌له‌ک قه‌دری وان بگرن، قیجا دلین وان ب ره‌نگه‌کی وهسا مه‌یلی بو وان بکه‌ن حه‌تا ئەو د زولما وان ژی دا پشته‌فانییی بو بکه‌ن، و خودایی مه‌زن دبیرت: ﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَمْسَكُكُمْ أَلْتَارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ (هود: ۱۱۳) یه‌عنی: گه‌لی خودان باوهران، وه‌وین مه‌یلدارییی بو زۆرداران نه‌که‌ن، دا ئاگر ب هه‌وه نه‌که‌فت، و هه‌وه ژ بلی خودی چو پشته‌فان نینن هه‌وه ب سه‌ر بیخن، و سه‌رکارییا هه‌وه بکه‌ن.

هه‌قالیینا زالمان ژ مه‌زنین دنیایی سه‌ری دکیشه‌ خوساره‌تییی بو خودانی، چونکی ئەو دووماهییی به‌ری وی دده‌ته ئاگری جه‌هنه‌می، و ههر که‌سه‌کی سه‌رفه‌رازییا دین و دنیایی بخوازت دقیت هشیاری خو بت و خو ژ دیوانخانه‌یین وان بده‌ته پاش، و نه‌بته هه‌قال و هه‌مده‌می وان، ئەگه‌ر نه.. ئەو دی باره‌کی گرانج خه‌م و کو‌فانان هلگرت!

دقیقت مرۆف هه‌قالیینا وان وه‌کی هه‌قالیینیا ئاگری بزانت، راسته مرۆف
گهرمی و خوشییی و مفایی ژئی دبینت، به‌لی پا ئه‌گهر مرۆف گه‌له‌ک یی ل خو
هشیار نه‌بت دی خو سوژت!

و ژ گه‌له‌ک عه‌قلداران دئیتته فه‌گوه‌استن کو سولطانی دورست ئه‌وه یی خو
ژ ده‌رگه‌هی سولتانی دویر دئیتت، و دلی خو نه‌به‌ته وی تشتی د ده‌ستین وان دا
هه‌ی، ئه‌و دی ژیت مرۆقه‌کی دل‌رحه‌ت، و یی پاراستی ژ طه‌مه‌عی و ئیخسیرییا
شه‌یطانی و سولطانی!!

(۶)

دهرکهفتنا ل سهر حاکم زالم

ههر چهنده ژ زالمی قهدهر بوون
ئه ماما ژ خوروو جی پر ههدهر بوون
حاکم ژ مللهت نه یی جودایه
زولمی کو بکته ژ کاری وایه

ههر چهنده پیشییین مه یین چاک، وهکی د سالوخته تی بوری دا مه بهحس
کری، ددویر بوون ژ دیوانین زالمان ژ مهزنین دنیا یی، بهلی ئه و ژ بن حوکمی
وان دهرنه دکهفتن، و خه لک دژی وان رانه دکرن، چونکی وان دزانی ئه و خرابییا
ژ قی چهندی پهیدا دبت، گه لکه مهزنتره ژ وی زولم و زوردارییا ژ حاکمین
خراب چی دبت، و وان دگوت: دهسه لاته کا خراب بو خه لکی چیتره ژ نه بوونا چو
دهسه لاتان.

و تشتی دی یی وان باوهری پی هه ی ئه قه بوو حاکمی زالم به لایه کی
ژ خودی بو وی ملله تی یی ژ ریکا خودی دهر دکهفن، و بهر ب خرابییی قه دچن،
و ههر جاره کا حاکمه کی زالم ل سهر سه ری ملله ته کی رابوو، بهری ئه و لومی
ل وی بکه ن، و بهر هنگارییا وی بکه ن، بلا ئه و بهری خو بدنه خو و کاری خو،
دا بزنان کانی بوچی خودی ئه و ب وی زالمی موسته لا کرینه، و ههر حاکمه کی
هه بت ئیکه ژ ملله تی خو، و ژ وان جودا نابت، و ئه گهر ئه و یی زالم بت زولما

وی پشکه که ژ کارئ ملله تی، ما ئەو ژێ نه هەر ئێک ژ وانە؟ لەو دئیتە گۆتن:
هوبن د چاوا بن، ئێکی وهکی ههوه دئ بته مهزنه ههوه. و ههتا مهزنین مه یین
وهکی ئیمامی عومەر بن، دقتت ئەم خو وهکی وان لی بکهین یین عومەری حوکم
لی دکر.

(۷)

فهشارتې و ناشکهراييا وان وهکې ئیک بوو

باطن وهکی ظاهری ئهوا بوو

سرې وا ژ عهلهن نه يا جودا بوو

ئهو گهلهک ژ دوروياتي و نفاقي ددوير بوون، و کاني ژ سهر قه ئهو د چاوا بوون، د دل دا ژي ئهو ههر دوهسا بوون، ههتا دييژن: ئيکي ژ وان کارهکي وهسا نه دکر کو هزر بکهت سوباهي ل ناخرهتي دهمي ئهو کار دييته ناشکهراکرن شهرما وي دي پي ئيتهبرن.

و ريپهري وان د قي سالوخهتي دا ئهو گوټنا پيغه مبهري بوو - سلاف لي بن - يا ئبن ماجه ژ شهواني فه دگوهيژت، دييژت: ﴿لَا عَلَمَ أَقْوَامًا مِنْ أُمَّتِي يَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِحَسَنَاتٍ أَمْثَالِ جِبَالٍ تَهَامَةٌ بَيْضًا، فَيَجْعَلُهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَبَاءً مَشُورًا﴾ يه عني: ئهز هندهک مروفقان ژ ئوممهتا خو دي بينم، روژا قيامهتي دي ئين هندهک خيرين سپي بين هندي چيايين تهامه يي وان يين هين، خودي وان خيران دي وهکي توژه کا بژاله لي کهت، مه عنا: چو خيري ئهو ژ وي کاري خو يي باش نابينن، شهواني گوټ: ئهي پيغه مبهري خودي سالوخه تين وان بو مه بيژه، نه کو ئهم ژ وان بين و ئهم نه زانين! وي گوټ: ﴿أَمَّا إِنَّهُمْ إِخْوَانُكُمْ، وَمِنْ جِلْدَتِكُمْ، وَيَأْخُذُونَ مِنَ اللَّيْلِ كَمَا تَأْخُذُونَ، وَلَكِنَّهُمْ أَقْوَامٌ إِذَا خَلَوْا بِمَحَارِمِ اللَّهِ انْتَهَكُوهَا﴾ ئهو براييين ههونه، و ژ ههونه، و وهکي ههوه هندهکي ژ شهقي رادين بو کرنا عيباده تي، بهلي ئهو هندهک مروفقن، دهمي دمينه ب تني د گهل وان تشتين خودي حهرام کرين، ئهو ب ناف دا دچن.

(۸)

زهلامین دنیای نهبوون

وا کهرب و غهضه ب ژ بو خودی بوو
بوغض و مهحهبهت نه بو دنی بوو
قته پاله نهبوون ژ قی دنی را
هیچ مهیل و ئەقین نهبوو ب وی را
کهیفا وا نهبوو ب ظللی زائل
بو فانییی دل نهکربوو مائل

ئهو زهلامین دنیایی نهبوون، و دنیا خه ما وان یا مهزن نهبوو، و ئەگه ر
کهربین وان ژ کهسه کی قه بان، یان نهقیانا وی هلگرتبا، وان ئەف چهنده بو
خودی بوو، نه بو پشک و بارین خو و نهفسا خو بوو، ئەو پاله یین قی دنیایی
نهبوون، و قته مهیلداری و ئەقینداریا وان نهبوو دنیایی بوو، چونکی مروقی
ب عقل کهیفا ب خوشیا وی سیبه ری نائیتهوا دچت و نهمینت، دنیا
د چاقین وان دا وهکی وی سیبه ری بوو یا ریتنگ بو دهمه کی کیم خو دده ته بهر،
پاشی دچت و دهیلت، قیجا چاوا مروف مهیلی بو تشته کی فانی بکهت، و
پشت بده ته تشتی باقی؟

و ئەقه ئەو ری بوو یا خوشتییی وان نیشا وان دای، ئیمام ئەحمده
ژ عبدالله لاهی کوری مهسعودی قه دگوهیزت، دبیرت: پیغه مبهری -سلاف لی بن-

گوت: ﴿مَا لِي، وَلِلدُّنْيَا، إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رَاكِبٍ، قَالَ فِي ظِلِّ شَجَرَةٍ فِي يَوْمٍ صَائِفٍ، ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا﴾ من و دنیا یی چ د گهل ئیک ههیه؟! مهته لا من و مهته لا دنیا یی وهکی یا وی سوبارییه یی ل رۆژهکا هاقینی خو ددهته بهر سیبهرا دارهکی، پاشی دچت و وی دهیلت.

(۹)

گریبا وان ژ کهنیا وان پتر بوو

وا ژ گریب کهنی نه زیده تر بوو
ته دگۆ قهیی دل ژ وانه مر بوو
یان قهبر و جهه ننه مال بهر وا
هاها دی غه زه ب که قیته سهر وا
توقی مرنی! کهنی چییه ته؟
روژا برنی خو هی کییه ته؟
ما دل که قری ته کا کهس و کار؟
چوون و تول پهی نهوا دکهی غار!

ئیک ژ سالوخته تین پیشیان نهو بوو وان گه لهک نه دکره کهنی، و کهنیا وان ژ گریبا وان زیده تر نه بوو، بهلکی وان دگۆت: هه چیی کهنیا وی ژ گریبا وی پتر بت، نهوی سالوخته ته کی منافقان ل نک هه یه، ژ بهر کو خودایی مه زن د نایه ته کی دا دبیرت: ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً لِّمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (التوبة: ۸۲) یه عنی: بلا نهو منافق کیم بکه نه کهنی، و گه لهک بکه نه گری، وهک جزا بو وی کاری وان کری.

و کهنی و کهیفا وان نه ب دنیایی بوو نه بو دنیایی بوو، چونکی وان دزانی دنیا قوبناغه کا بهروه خته د ژبانان وان دا، و چند نهو ل قی دنیایی بدانن

هەر رۆژهکێ دێ ژێ بار کهن، گریبا وان ل سهر دنیا یێ بوو، و ژ ترسین خودی دا بوو، خه می کونیی خو ب سهر دلین وان دادابوو، تو دا بیژی دلین وان دمرینه! یان ژێ ههردهم قهبره کێ ل بهر سنگی وان، و جههنه م یا ل بهر چاقین وان، ئەو وهکی وی مروقی بوون، یێ هزر دکر چو نه مایه هاها غه زه ب دێ ب سهر دا ئیت.. فوزه یلی کورپی عیاضی دگۆت: دویر نینه کهسه ک بکه ته کهنی، و کفنی وی هاتبته چیکرن!

و تشته کێ عه جیبه مروف، توقی مرنی، هند خو ژ بیرقه بکه ت، کو بکه ته کهنی، حه تا کهنی بو وی بته سالوخه ت، و ئەو دزانت قهبر یێ د ریکا وی دا، و مرن یا ل هیقییی، و ژفانی وی رۆژا مه حشه رییه، یا ئەو نه زانت کانی دێ بهری وی ب کیژ لایی فه ده ت: به حه شتی یان جههنه می؟!

رۆژا ئەو دئیته برن، کی دێ لی بته خودان؟

بوچی دلی وی هنده یی رهقه؟ چند کهس ل بهر چاقین وی یین ئینه برن، و ئەو ل دویش وانیی دکه ته غار، د گهل هندئ ژێ ئەو هشیار نابت، و دلی خو ب که نییا زیده دمرینت؟

(۱۰)

ئەو ب ترس و ھېقى بون

بارى گونەھا ل سەر مى بوو
ھېقى ب خودى تىرى دلى بوو
ئاگر نەدچوو ژ بىرى والەو
ترسى ژ دلى رەقاندىبوو خەو

ترسا ژ عەزبابا خودى، و ھېقىيا ب رەحما وى ھەردو مل ب مل ل نك
وان ھەبوون، نە ترسى ئەو بى ھېقى دكرن، و نە ھېقىيى ئەو پشتراست دكرن،
ھەردەم د ناڭبەرا ترس و ھېقىيى دا دژيان، و ھەر چەندە بارى گونەھى بى گران،
ل سەر ملين وان بوو، بەلى ھېقىيا وان ب رەحما خودى گەلەك بوو، و دلين
وان پى دتري و ئاڧا بوون.

ژ بەر ترسا وان يا زىدە ژ خودى، دا بىتى ھەرگاف جەھنەم يا ل بەر سنگى
وان، ئەو قەت ژ سەر ھزرا وان نەدچوو، ھەتا ترسا ژ خودى ئىكا ھند ژ وان چى
كربوو دلين وان ھەردەم دەشىيار بوون، و خەو نەدنياسى.

ئىك ژ وان دگۆت: ژ بەر پىنج تىشان ئبلىس بەخترەش بوو: وى ئعتراف
ب گونەھا خۆ نەكر، و ژى پەشىمان نەبوو، و لۆمەى خۆ نەكر سەرا گونەھى،
و لەز د تويى دا نەكر، و ژ رەحما خودى بى ھېقى بوو. و بەروڧاژى وى چەندى
ژ بەر پىنج تىشان ئادەم بەختەوەر بوو: وى ئعتراف ب گونەھا خۆ كىر، و ژى

په‌شیمان بوو، و لۆمه‌ی خو کر، و له‌ز د تو‌یی دا کر، و ژ ره‌حما خودی بی هیقی
نه‌بوو. مه‌عنا: بی هیقیبوونا ژ ره‌حما خودی خودانی به‌ختره‌ش دکه‌ت، و
پشتراستبوونا ژ غه‌زه‌با وی خودانی دبه‌ته هیلاکی.

(۱۱)

وان تهزکييا خو نه دکر،
و بهر ل شوهره تله نه بوو

وانا نه هه دهف بوو شوهره ت و ناف
تاقیت ب خه فی ل سهر ریسی گاف
نه دچوونه ل پی شییی د دیوان
باشتر ژ خو ههر کهسه ک ددی وان
نه دگوتی: ئەمین سهر و دقیت ههر
ئەم بین و کهسه ک نه بیته پیشه بر
ئەف سالوخته تی کهسی نه زانه
هشیار به تو ژئی خو دویر بدانه

کهسه ک مروقی وهکی مروقی ب خو نایاست، قیجا ماده م وهسایه
دقیت مروف ب گوتن و مه دحین خه لکی بو مروقی د سهر دا نه چت، ژ بهر کو
ئه گهر مروف بشیت خه لکی هه مییی بخاپینت، مروف نه شیت خو بخاپینت! ههر
ئیک ژ مه باش خو دنیااست، قیجا هه وجهی هندی ناکه ت ئەم ل نک خه لکی
مه دحین بکهین، و وهسا خو نیشا وان بدهین کو ئەم گه له ک دباشین، و کهسه کی
وهکی مه نینه.. خودی مه ژ فی چه ندی دده ته پاش ده می دبیرت: ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ
إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى

﴿۳۲﴾ (النجم: ۳۲) یه‌عنی: ئەو ب حالی هه‌وه زاناتره ده‌می وی بابی هه‌وه ئاده‌م ژ ناخی ئافراندی، و ده‌می هوبن د زکین دایکین خو‌دا، قیجا هوبن مه‌دحین خو‌ب ته‌قوادارییی نه‌که‌ن، ئەو ب وی زاناتره یی ته‌قواکری ژ به‌نییین وی.

ژ به‌ر قی چهن‌دی پیشییین مه‌-خودی ژ وان رازی بت-گه‌له‌ک خو ژ هندی ددا پاش کو ئیک ژ وان مه‌دحین خو‌بکه‌ت، یان به‌ری وی ل هندی بت کو د ناخ خه‌لکی دا بیته پیش و خه‌لک ب سه‌رتبلان ئیشاره‌ت بکه‌نه وان! وان ب قه‌شارتی کاری خو‌دکر، و هندی ژئ هاتبا ب دزی قه‌ ددا ری، دا که‌س ب وان نه‌حه‌سییت و مه‌دحین وان نه‌که‌ت، ده‌می ئیک ژ وان ل دیوانه‌کی حازر دبوو نه‌دگۆت: دقیت ئەز ل پیشییی بم، یان سه‌ری دیوانی بو‌من بت.. چونکی وان هه‌ر که‌سه‌ک ژ خو‌باشتر و چیت‌ر ددیت، وان وه‌کی که‌سین نه‌زان نه‌دگۆت: دقیت سه‌ر ئەم بین، و که‌س ل پیشبه‌ری مه‌ نه‌بت، و نه‌ئیته ریزا مه‌.

جاره‌کی گۆتنه مالکی کوری دیناری: وهره د گه‌ل مه‌ دا بچینه نقیژا بارانی.. وی گۆت: ئەز دترسم خودی ژ به‌ر من به‌ران ل هه‌وه بیارینت.

و ئیک ژ وان دگۆت: ئەگه‌ر بیهن ژ گونه‌هان هاتبا، هه‌وه ژ به‌ر بیهننا من یا گه‌نی ته‌حه‌ممول نه‌دکر!

به‌ری خو‌بده وان.. و به‌ری خو‌بده مه‌، ئیک ژ مه‌ دو کارین باش دکه‌ت هزر دکه‌ت سه‌بییدی ته‌قوادارانه، و خه‌لک هه‌می دقیت ده‌ستی خو‌بو‌بده‌ته سنگی خو، ما ئەو نه‌هه‌وه یی فلان کاری باش کری!

خودی ره‌حمی ب وی ببه‌ت یی خو‌بنیاست و ل هه‌ددی خو‌راوه‌ستت.

(۱۲)

وان خیر بو خه لکله هممییله دقیا
و ل خرابین وان دبورین

ئسانئ ب باوهر و موسلمان
قهدری خو گه لکه هه بوو ل نک وان
لهورا نه دکر د گه ل عه داوهرت
هه ردهم ب مه حه بیهت و سه خواوهرت
لیبۆرین و عه فو و هم سه ماحهت
بو وانه بوو نیشان و خه سلهت
سه برا وا هه بوو ل سه ر نه زانا
پر زیده ره حم دبر ب وانا
بو ههر که سی هه ز دکر ئه وا خیر
حه تتا ژ بو وی که سی نه جامیر
پیش وا قه دگرت ئه وا به هانه
کو قه ومی مه ره بی یی نه زانه

ژ سالۆخه تین بهرچاڤ یین جیلئ پیشیی ژ قئ ئوممه تی -خودی ژ وان
رازی بت- ئه و بوو وان خیر بو خه لکی هه مییله دقیا، و دلین وان ژ که رب و
کین و نه قیانا موسلمانان دقالا بوون، و مروقی موسلمان و خودان باوهر ل نک

وان کهسهکی ب بها و جهی ریزگرتنی بوو ل نک وان، ب دلهکی صافی و تری
 قیان وان سهردهری د گهل وان دکر، و دوزمناتییا وان نه دکر، و ئەفه جهئینانا
 فرمانا خودی بوو، دەمی ئەمر دکەت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (الحجرات: ۱۰)
 ههما خودان باوهر برایین ئیکن.

وپیغه مبهەر ژی -سلاف لی بن- هەر وی فرمانی ل خودان باوهران دکەت،
 دەمی دبیرتی: ﴿كُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا﴾ هوبن به نییین خودی بن، و برایین ئیک بن،
 و دبیرت: ﴿الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُجْذَلُ وَلَا يُخْرَهُ.. بِحَسَبِ أَمْرِ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقَرَ
 أَخَاهُ الْمُسْلِمَ﴾ موسلمان برایی موسلمانیه، ئەو زۆرداریی لی ناکەت، و وی
 شهرمزار ناکەت، و ب چاقهکی کیم بهری نادهتی.. و تیرا مروڤهکی خرابی ههیه
 کو ئەو برایی خوئی موسلمان کیم بکەت.. وەکی ئیمامی موسلم ژی
 قه دگوهیت.

ژ بهر قی چەندی وان هەز ژ ئیک و دو دکر، و خیر بو ئیک و دو دقیا،
 ل خەله تیپین ئیک و دو دبوورین، و دلفرههی و سه ماحەت بو وان وەکی نیشانی
 لی هاتبوون، و صهبرا وان د گهل مروڤین نهزان یا زنده بوو، و د گهل ئیک و دو
 ب رهحم بوون، و وان خیر بو هەر کهسهکی دقیا، هەتا بو وی کهسی خراب و
 نهجامیر ژی بت، بهلکی خو دلی وان ب کافران ژی قه بوو، وان هەز دکر کو ئەو
 ژی ب هیدایەت بین، و قهستا هه قیی بکەن؛ دا ل دنیایی و ئاخهتی شهرمزار
 نه بن، و پیشه وایی وان د قی چەندی دا پیغه مبهری وان بوو -سلاف لی بن-
 ئەوی هیجەت پیش مللهتی خوئی کافر قه دگرتن، و دەمی جبریل -سلاف لی
 بن- هاتییه نک -پشتی خەلکی طائیفی ئەو ب کریتترین رهنگ زقراندی- و
 گوتیی: ئەفه ملیاکهتی چیا یان یی د گهل من، ئەگەر تو دەستویریی بدهی ئەو

دئ چيایان ب سەر خەلکێ مەکههێ دا ئینته خواری، وی گۆت: نه.. هیقییا
من ژ خودی ئەوه ئەو هندهک مروّقان ژ پشتا وان بینتهدهر په‌رستنا خودی ب تنی
بکه‌ن و چو شریکان بو وی چی نه‌که‌ن، و روژا ئو خودی ژ ده‌می کافران خوین
د له‌شی وی ئینای، وی دوعا بو وان کر و گۆت: (یا ره‌بیبی تول ملله‌تی من
ببۆری.. ئەو نزان!!).

له‌و ئەم دبیژین: موسلمانێ دورست یی ل سەر رێکا پیشییین ئوممه‌تی
بچت، که‌رب و نه‌قیان و دلره‌شییی بو چو که‌سان نانیاست.

(۱۳)

داخواز که ریڼ مه زنه و رئاسه تله نه بوون

داخواز نه دکر چو جا ریاسه ت
حه تته دگه هشته وایممه ت

هیچی نه دکر نه بهد سه راتی
لی خه لکی ددایی پیشبه راتی
قهت بهز نه دکر نه و ل دوو وی
کو خو نه ددی نه هل ژ بو وی
هشیار بی.. سه ره دئیشتن هه ر!
خه ونا ته بلا نه بت بی سه ر

ژ بهر کو نه و زه لامین ئاخره تی بوون، و دنیایی چو بهایی خو ل نک وان
نه بوو، قهت بهری وان ل هندي نه بوو مه زنییا خه لکی بکه فته د دهستی وان دا، و
چو جارن ژ هیچی و مرادا وان نه بوو ب بهرا خه لکی بکه فن.. و د گهل
هندي ژی نه و د ناف خه لکی دا ژ رۆژی بلندتر بوون، و ژ هه یچی گه شتر بوون،
دهمی وان مملانی سهرا دنیایی د گهل خه لکی نه دکر، خه لکی نه و بو خو دکرنه
پیشه و، و نه فه عه ده تی که فنی دنیایی و مرو قانه، هندي تول دویش بهزی دی
ژ ته ره فن، و هه ر جاره کا ته پشتا خو دایی و خو ژ بی منه ت کر، دی ل دویش
ته ئین!

گۆتته مرۆقهكی زاهد: چاوا تو بوویه مهزن و پیشه‌وایی خهلكی؟ وی
گۆت: ئەو هه‌وجهیی دینی من بوون، و ئەز هه‌وجهیی دونیا یا وان نه‌بوو!

و ئەو كه‌سی مرۆقی خودی بت، چو جارێ داخوازا به‌رپرسی و مه‌زنییی
د دنیا یی دا ناكه‌ت؛ چونکی ئەو خوژ هه‌ژی هندی نابیت كو بته مه‌زنی
خهلكی، و ئەو خوژ كێر هندی ژێ نابینت كو دئ شیت قی باری گران
هه‌لگرت.. و مه‌زنی ئەگه‌ر خودان ژ دهر حه‌ق دهرنه‌كه‌ت شه‌رمزارییه‌كا مه‌زنه
ل دنیا یی، و رویره‌شیه‌كا مه‌زنتره‌ ل ئاخه‌تیی، و ئەو كیه یی شه‌رمزاری و
رویره‌شیه‌ بو خو هه‌لبرتت؟!

ئیه‌راهیمی كورێ ئەده‌مه‌می دگۆت: بینه كوری و نه‌بنه‌ سه‌ر.. چونکی سه‌ر
تی دچت و كوری خلاص دبت.

هشیار به!! بلا خه‌ونا ته‌ ئەو نه‌بت تو د ناڤ خه‌لكی دا سه‌ر بی، ئاخری
ئه‌ندامی ژ هه‌میان پتر دئیشته‌ د ناڤ له‌شی دا سه‌ره‌.. و ژ بیر نه‌كه‌ رۆژا تو
د قه‌بری دا دمینییه‌ ب تنی، و رۆژا تو قه‌ستا مه‌حشه‌ری دكه‌ی یی ب تنی،
خوزیا ته‌ یا مه‌زن دئ ئەو بت كو د دنیا یی دا ته‌ مه‌سئولییه‌تا كه‌سه‌كی
رانه‌كریا.

(۱۴)

کاروان شیرهت بوو

وانا ژ نه صیحه تی مه زنتر
قہت کس نه ددیت و ہم بلندتر
شیرهت بو خودی و نه بیی ئە کره م
وا دکر ل خه و اص و عامی هه رده م
ئامانجا نه صیحه تی تو زنه ار
نه که کو که سی بکه ی بریندار
دا کس نه که تن ژ ته نفوره
شیرهت بکه وی ب حوسن و توره

پیشکیشکرنا شیرهت و نصیحه تان بو هه ر که سه کی، یی مه زن بت یان یی
بچوبک بت، زانا بت یان یی نه زان بت، ئیک ژ سالو خه تین قی ئومه تیه،
خودایی مه زن ده می به حسی وان مرو قان دکهت یین ژ خوساره تییی رزگار دبن،
دبیژت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ (العصر: ۳)
یه عنی: ب تنی ئەو خوسارهت نابن یین باوه ری ئینای، و کارین
چاک کرین، و شیرهت ب حقیی و ب صه بری ل ئیک و دو کرین.

و پیغه مبه ر - سلاف لی بن - دبیژت: ﴿الدِّينُ النَّصِيحَةُ﴾ دین هه ما شیره ته،
گوتن: بو کی؟ گوت: ﴿لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ﴾ بو خودی و بو

کیتابا وی و بو مهزنین موسلمانان و عامیپین وان. وهکی موسلم فه دگوهیتزت. و شیرهت بو خودی نهوه باوهرییا مروقی ب ئیکینیا وی یا دورست بت، و بو کیتابا وی کو مروث ب دورستی کاری پی بکهت، و بو مهزنین موسلمانان کو مروث ل سهر حقییی گوهارییا وان بکهت، و بو عامیپین موسلمانان کو مروث بهری وان بدهته وی پیکئی یا خیرا وان تیدا.

و چونکی دبت ههر کهسهک بهر ب گونههی و خله تییی فه بچت، ژ بهر کو مروث نه یی مهعصومه، دقیت کهس خو د سهر شیرهتی را نه بینت، و کهس نه بیژت: نه ز نه یی هندیمه شیرهت ل من بینه کرن، چونکی نه زم شیرهتان ل خه لکی دکهم!

بهلی ل دهمی مروث کهسهکی شیرهت دکهت دقیت یی هشیار بت ژ ناداب و توره یین شیرهتی دهرنه کهفت، چونکی نارمانج ژ شیرهت کرنی نهو نینه کو نهو کهسی شیرهت لی دئته کرن بیته بریندار کرن، یان شکاندن.. نهو کهسی ب کاری شیرهت کرنی رادبت دقیت یی زانا بت ب دینی، و ب توره یی شیرهتی و سه ره دهریا د گهل خه لکی، نه گه نه.. نه جامه کی خراب دی ب کاری وی فه ئیت.

(۱۵)

نهرم و حهلیمییا وان

جامپیری و نهرمی و حهلیمی

ملکهچی بو یه کدو و رهحیمی

ئهف طهبع و صفاتی پیشییا بوون

لهورا ب سه عادهتی چ شا بوون

کو مروفت کسهکی جامپیر و نهرم و حهلیم بت، ئهفه ئیک ژ نارمانجین
قی دینییه، و ژ وان توره و ئهخلاقانه بین ئیسلامی بهری مه دایی، ژ بهر قی
چهندی پیشییین مه -خودی ژ وان رازی بت- ب نهرم و حهلیمییه دهاتنه
ناسین، و زوی ب زوی کهرین وان فهنه دبوون، ئهگهر خو بهران بهر کسهکی زوردار
و خراب ژی راهستیابان، ژ بهر کو وان دزانی ئه و خیرا ب نهرم و حهلیمییه
فه دئیت چو جاران ب دژوارییه فه نائیت، و خودی دهمی موسا و هاروون
هنارتینه نک فیرعهونی گوتی: ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ (۴۳) ﴿فَقَوْلًا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ
يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ﴾ (طه: ۴۳-۴۴) هوبن ههردو ههپنه نک فیرعهونی ئه و یی
د سه ر پی خو دا چووی، وهوبن گوتنه کا نهرم بیژنی، دا بهلکی ئه و بیرا خو
ل حهقییه بینته فه یان ژ خودی بترست.

دیژن: جارهکی زانایهک چوو نک خهلیفهیهکی؛ دا شیرتهکی لی بکهت، و
دهمی ئه و زانا زقر و دژوار ئاخفتی، خهلیفهیه گوتی: هییدی هییدی.. نه تو

ژ مووسای و هاروونی باشتري، و نه ئەز ژ فيرعهوني خرابترم، دەمى خودى ئەو
هنارتينه نك وى گوتى: ئاخفتنهكا نهرم بيژنى!

و زاناين مه بين پيشيى ل وى باوهري بوون كو ده رهجين ههر كهسهكى
ل نك خودى و ل نك بهنيان ژى هنگى بلند دهن دەمى ئەو ئەدهبهكى زبده
ل نك خو پيدا دكهت، و مهزنترين ئەدهب ئەوه تو زيده د خو نهگههى، و هزر
نهكهى كو تو ژ خهلكى ههميى چيتر و زاناترى، و ئەو كهسى تورهى د گهل
خهلكى ب كار نهئنت، و د گهل وان يى زقر بت، ههر وهكى ئەو خو ژ وان
بلندتر دبينت.

(۱۶)

ترسا وان ژ دووماهيا خراب

دل دهم بو دهمی قهلب دبیتن
جارا ههیه مونقهلب دبیتن
لهو وا ههبوو ترس و خهوفهکا تیر
کو بمرن و عاقیبهت نهبت خیر
بوئا ئهقی ئهو دبوون ههر و ههر
بو باشییا خاته می دوعاکهر
ره بی مه تو هیقی و پهناهی
ئاخر بدهیه مه کهیف و شاهی
طهیری ئهجهلی کو دا مه دهوران
گاڤا کو پهری مه هاته پیچان
ریکا مه کهته موحیط و دهریا
بهلگی مه کهت و ژ داری وهریا
دهستی مه ژ ههر کهسی قهقهتیا
ناقئ مه دقئ دنی ده مهحیا
نهفسا مه ب (ارجعی) قهخوبنه
هیژایی (و ادخلی) ببینه

تیک ژ وان دو عایین پیغهمبهری -سلاف لی بن- گلهک جاران بو خو ژ خودایی خو ذکر، وهکی عبداللاهی کورپی عهمری ژئی ریوایهت دکهت، نهو بو وی دگوت: ﴿اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ﴾ یا رهیبی وهرگیپی دلان، تو بهری دلین مه بدهیه طاعهتی خو. نهفه ژ هندی چونکی وی دگوت: ﴿إِنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلَّهَا بَيْنَ إِصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ، كَقَلْبٍ وَاحِدٍ، يُصَرِّفُهَا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ هندی دلین مروقانه ههمی د ناقبهرا دو تبلین خودی دانه، وهکی دلهکی، نهو وهسا وان وهردگیپت وهکی وی دقتیت. ههر وهکی ئیمامی موسلم فه دگوهیتت.

ژ بهر قی چهندی مروقی خودان باوهر ههردهم دترست کو خودی دلی وی بهر ب گونهه و خرابییی فه وهرگیپرت، قیجا دووماهییا وی ل سهر خرابییی راوهستت و بچته هیلاکی، ژ بهر قی چهندی تیک ژ دو عایین گرنگ کو دقتیت چو جاران ژ بیرا مروقی نهچت نهوه مروق دو عایا (دووماهییا باش) بو خو ژ خودی بکهت، و کو دهمی نهو دکهفته بهر مرنی خودی تهوفیقا وی بدهت و وی ل سهر حهقیبیی موکم بکهت..

یا رهیبی تو مه ژ وان بهخته وهران بهرژمیری بین کول بهر مرنی تو ب گازییا: ﴿يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً ﴿٢٨﴾﴾ (الفجر: ۲۷-۲۸) وی فهخوبنی، نهفسا وی بستینی و تویی ژئی رازی و نهو ژ ته رازی، و دهمی تو مه بو دیوانا خو فه دخوازی تو ب فهرمانا ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾﴾ (الفجر: ۳۰-۹۲) کهرهمی د گهل مه بکه.

(۱۷)

دلنزمی و تهواضوعا وان

دلنزمی و ههم نهفسبچووکی
بو وان بیوو ری ژ بو سلووکی
لهو کس نهددی د بن خو دا وان
و ناف ب تهکهبیوری نه دا وان

دلنزمی و کو مروقی نهفسهکا بچوبک ههبت، یهعنی: مروث کهسهکی
(موتهواضع) بت و خو ل سهر سهری خه لکی مهزن نهکته، نهقه تشتهکه خودی
فرمان پی ل پیغهمبهری خو کریه، دهمی دبیرتی : ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الشعراء : ۲۱۵) یهعنی: تو چهنگی خو بو وان خودان
باوهران بشکینه بین دویکهفتنا ته کری. و شکاندنا چهنگی بو وان مهعنا وی
نهوه تو خو ل سهر سهری وان مهزن نهکه.. قیجا نهگه نهقه حالی پیغهمبهری
بت -سلاف لی بن- پا هوین چ دبیرن بو بین وه کی مه؟

دقیته مروث کهسی د بن خو دا نهبینت، نهگه ته ئیکی ژ خو مهزنتر
دیت، بیته: عهمری وی ژ بی من پتره نوکه وی ژ من پتر باشی کرینه.. و نهگه
ته ئیکی ژ خو بچوبکتر دیت بیته: عهمری من ژ بی وی پتر نوکه من گونهه
ژ وی پتر کرینه! ب فی رهنگی نهوه ههمی دی د چاقین ته مه زن بن، و تو خو
د سهر کهسی ژ وان را نابینی. بو ته کیماسی نینه دهمی بچوبکهکی ژ وان بدهیه
بهرا خو، و ژ بیر نهکه ههچی بی بو خودی خو نزم بکته خودی دی وی بلند کته.

(۱۸)

وان ب ترس و برس خو پروهردہ دکر

عادت بوو همهمیشه بایئ نهفسئ
پروهردہ دکر ئەوا ب ترسئ
وا برس ژ تیریئ پتر بوو
بینهفسئ لەوا د دل ده مر بوو
ئەلقصه ئەوی ب قئ بکەت کار
تالی ل وی دئ سثک بتن بار
زاهد ژ دنی ئەگەر بچی تو
مالک ل بهحەشتئ دئ بی تو

ترس و برس .. دو تشتن ل سەر نهفسئ گەلەک دگرانن، دو تشتن ژ ههمی
تشتان پتر پیشیئین مه نهفسین خو پئ پروهردہ دکر، ئیک ژ وان تبلا خو
نیزیکی ئاگرئ شەملکی دکر حەتا نیزیکبوو بسوژت، پاشی دگوتە خو: تو نهشیئ
صهبری ل سەر ئاگرئ شەمالکی بکەئ قیچا چاوا دئ شیئ صهبری ل سەر ئاگرئ
جەهنه می کەئ؟!

و سەرھاتیئا وان د گەل برسئ و رۆژیگرتنی ژئ یا عنتیکه بوو، ئەو هند
دتیر نهبوون هندی دبرسی بوون، چونکی وان دزانی گاڤا زک ژ خواریئ تژی بوو،

و دل ژ ترسۆ خالی بوو، هەر خرابییەکا هەبت خودان خو ژۆ نادەتە پاش. ئەو گەلەک ژ هندی دترسییان ل ئاخەرتی باری وان یی گران بت، لەو هیتشتا ل قیری وان کاری بوۆ سثکییا باری دکر، ترسا وان ئەو بوو کو ئەگەر وان بارا خو ژ خوشییان ل فی دنیایی بر، ل ئاخەرتی وان چو بار د خوشییا بەحەشتی دا نەبت، لەو صەبرەکا زێدە وان ل سەر نەخوشییا قیری دکر، دا ل ویری ئەو خوشییەکا زێدە بینن.

قیجا هەر کەسەکی بقییت ل ئاخەرتی بەحەشت بگەهتی، بلا ئەو باری خو ژ دنیایی گران نەکەت، چونکی ئەوین ل قیری دبارگران ل ویری سثک ددەنە ری!

(۱۹)

رَابوونا وان ب شەف بو عیبادەتی

شەف تا ب سەحەر ل پێشبهەری یار
طاعت دکر و دمانە هشیار
دائم د روکووع و سەجدەتی بوون
قائم د مەقامی خدمەتی بوون
حەتتا کونەبی ژ خیری ئەبتهەر
روهبانی شەقی بە ئەی برادەر
بو موئمنی هەر بلندییە ئەو
هشیار بە.. مەحاله خەو د گەل کەو!

رَابوونا ب شەقی بو کرنا عیبادەتی ل وی دەمی خەلکی هەمیی خۆ
ب دەست خەوی ئە بەردای، مەزنتین کارە گونەهین پوژی پی دئینه ژبیرن، و
باشترین دەرمانە بو دویرکرنا ئیش و دەردان ژ لەشی، و گشکرنا رویی مروقی
د ناف خەلکی دا.. ئیمام ئەحمەد ژ ئبن مەسعوودی ئەدگوھیزت، دبیرت:
پێغەمبەر -سلاف لی بن- دبیرت: ﴿خودایی مە ژ زەلامان عەجیبگرتی دبت،
زەلامەک ژ ناف نغینین خۆ دەردکەفت، و خوشتقیین خۆ دەهیلت و قەستا نغیژا
خۆ دکەت، خودی دبیرت: بەری خۆ بدەنە عەبدی من، ژ ناف نغینین خۆ دەرکەت،
و خوشتقیین خۆ هیلان، ژ بەر وی خیرا ل نک من هەی، و ژ ترسین عەزابا من.

و زهلامهکئی جیهادا د ریکا خودی دا دکهت، ههقالین وی ههمی ژ چهپهری درهفن و ئەو دزانت چ د رهقی دا ههیه، لهو ئەو دزقرت ههتا خوینا وی درژت، خودی دبیرت: بهری خو بدنه عهبدی من، ژ بهر وی خیرال نک من ههی و ژ ترسین عهزابا من دا ئەو زقری و خوینا خو پرژاند.

و د ریوایهتهکا دی یا (مهوقوف) دال نک ئیمامی طه بهرانی هاتییه کو خودی د رویی قان ههردویان دا دکهته کهنی، و دبیرته ملیاکهتین خو: ئەو چیه وه ل عهبدی من کری قی تشتی بکهت؟ ئەو دبیرتن: ئەو هیقییا رحما ته دکهت و ژ عهزابا ته دترست، خودی دبیرتی: تشتی وی هیقی کری من دایی، و تشتی ئەو ژئی ترسیای من ئەو ژئی ئەمین کر.

مهعنا: ئیک ژ وان کهسان یین خودی شانازیی پی دبهت، و هیقییین وی ب جه- دئینت ئەوه یی ل شهقی بو کرنا عیبادهتی رادبت، لهو هندهک خودیناسان دگوت: ((بلندییا خودان باوهری رابوونا ب شهقییه، و بی منهتییا ژ خه لکی سهرفه رازییا وییه))، و هندهکین دی دگوت: ((د دنیا یی دا دههک وهکی دهمی خه لکی بهحهشتی یی خوش نینه، ئەو دهم تی نهبت یی ئەو ب شهقی تیدا رادبن، و شربنییا موناجاتی د دلین خو دا دبین)).

و ژ سالوخهتی بهرچاقتی پیشییین مه ئەو بوو وان پتریا دهمی شهقی ب کرنا عیبادهتی دبوران، وهکی خودایی مهزن دبیرت: ﴿تَجَافَى جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (السجدة : ١٦) یهعنی: تهنشتین وان ژ نغینان دویر دکهفن، ژ بهر کو ب شهقی ئەو بو کرنا نغیر و دوعیان دهشیارن، ژ ترسین عهزابی و بو طه مهعییا خیری ئەو دوعیان ژ خودایی خو دکهن، و ژ وی رزقی خودی دایه وان ئەو خیران دکهن.

پترييا دهمی شهقی دی بینی ئەو ب روکووع و سوجوود و دوعا و گرييا ژ ترسين خودی دا دبۆرينن، ل وی دهمی تارييا شهقی وان ژ چاقتين هەر ئيکی فهديرت، و ئيخلاص تيدا پتر بهرهرز دبت، و ئەگەر ئەف کاره ل بهر هندهکان يی ب زهحمەت بت، ئەو ل بهر وان يی ب زهحمەت نهبوو، چونکی سپيدهيا وەرگرنا خيري تارييا رابوونا ب تهکليفی ل بهر وان سفک دکر، وهکی ژ زانايی ناقدار (بن جهوزی) دئيته فهگواستن!

ئەگەر بێژنه ته: د قان پينج سهعتين بين دا، وهختهکی سولطان دی ئیت، و چی گاڤا وی تول قيری دیتی، هەر تشتهکی ته بقیت ئەو دی دهته ته.. تو بێژی: خوگرنا ته ل وی جهی ل قان هەر پينج سهعتان دی ل بهر ته يا گران بت؟ يان تو دی بێژی: خوگرنا پينج سهعتان ل هيڤيا سولطانی، چو نينه بهرانبهر وی بهختهوهرييا پشتی هنگی دی گهته من؟

گوھی خو بده قی حەديسی یا بوخاری ژ ئەبوو هورهيرهی فهدگوھیت، دبیزت: پينجهمبهري -سلاف لی بن- گوټ: ﴿يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِبَ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَعْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ﴾ هەر شهف دهمی سيئیکا دويماهيی ژ شهقی دمينت خودايی مه دئيته عسمانی ديايی، دبیزت: کی دی دوعايهکی ژ من کهت دا ئەز د بهرسقا وی بيم، کی دی داخوازهکی ژ من کهت دا ئەز داخوازا وی بدهمی، کی دی داخوازا ژبيرنا گونههان ژ من کهت دا ئەز گونههين وی بو ژی ببهم؟

و پشتی قی طهمهعکرنی، ئەو کهسی خهوی چيتر و خوشر بينت، چ ناف يی ههژی وييه مروف ل سهر بدانت؟ قيجا دا کو تو ژ خيري بيار نهبی، و ژی نهئيه فهپين، ژ زهلام و فيرسين شهقی به، و هشيار به! د کهفن دا يا هاتيه گوټن: کهو و خهو پينکفه ناگههنه کهسی!!

(۲۰)

وان زانین ژ ههر ئیکه زانا
وهردگرت

ههر ئیکه ل نک ههبايه علمهک
زانيبا د مهسههلی ده فههمهک
بو خو وهکی سهبيدهک دزانی
رووگاههکه ههردهمی ددانی
گاڤا کو دچوونه پيشی سهيدا
ملکهچ، ب ئهدهب دبوون، و شهيدا
سهيدايه ل سهر ريبا ته نيشان
گهر ئهه نهبوويا دمايه حهيران
فهتر تو حهقی ئهوی بزانه
چيتر ژ ههمی کهسا بدانه
رپيا کو ژ بو ته ئهه بدانه
گهر طالبی علمی حهق بزانه

ئارمانجا وان يا مهزن ئهه بوو ئهه علمی ب دهست خو بيخن، لهه ههر
کهسهکی وان علمهکی دورست ل نک ديتبا، يان زانيبا کو ئهه د مهسهلهکا علمی
دا يی شارهزايه، وان قهستا وی دکر و ئهه بو خو دکره رووگهه و دچوونه نک

علم بۆ خو ژى وهردگرت، و ههر سهيدايه كى تشته كى كيم ژى نيشا وان دابا، وان
 نهو وهكى سهييدهكى بۆ خو دديت، و قهدره كى زيده ددايى، و هتا دمرن ژى
 دوعايا خيړى بۆ وان دكر و خو منته دار بۆ وان دزانى.. و ده مى نهو ل ديوانا
 سهيدايى خو تاماده دبوون، خو پشتى نهو د علمى دا پيش دكهفتن ژى، و
 ژ سهيدايين خو ناقدارتر ژى لى دهاتن، وان نهده بى زيده د گهل ب كار دئينا، و
 خو كيتر ژ سهيدايى خو دديتن، ملكه چى و تهواضوع د گهل وان ب كار دئينا،
 و ب قيان و ههژيكرن سهرهدهرى د گهل دكر، نه گهر خو هندهك جوداهييين هزرى
 يان مهزهه بى د ناقبه را وان دا هه بان ژى، چونكى نه ژ نه خلاقى موسلمانن بيه نهو
 مفايى ژ ئيكى وهرگرت، و بى نهده بيى د دهر حهقا وى دا ب كار بينت،
 ب هيجه تا هندهك جوداهييين هزرى.

و حهقى سهيداي ل سهر مروقى گهلهكه، چونكى نهوه رپكى نيشا مروقى
 ددهت، و نه گهر نهو نهبا سهرين رپكى دا ل بهر مروقى بهرزه بن، لهو دقيت نهو
 ژ ههر كهسه كى دى چيتر بت ل بهر مروقى، و مروف حهقى وى ژ بى ههر
 ئيكى دى پتر بزانت، و نهو كهسى ب دورستى داخوازكه رى زانينى بت، دقيت
 ل سهر وى رپكى بچت يا سهيدايى وى بۆ ددانت، دا زويترين دهم بگه هته
 نارمانجى.

(۲۱)

وان کارل ئاخره تى پيش كارل دنيايى دئىخست

پشتا خو نه دابوو عاقلى قهت
ئاجل نه ددا ب عاجلى قهت
دنيا كو نه وارگهه و نه ماله
بو عاقيبه تى دبوونه پاله
هشيار به بده تو زيده قهدرى
بو تشتى د گهل ته ئيته قهبرى
كارى ژ بو فانيبى فهنايه
كا سه حكى برا ژ وى چ مايه؟!

دنيا نه جهى مانىيه، بهلكى نه وهكى هاقينگهه كىيه، مروث بو ده مه كى
كورت لى دمىنت پاشى ژى باردكهت، لهو ههر كهسه كى عقل ههبت، و كارى
ب عقلى خو بكهت، و پشت نه ده تى، دقئيت دلى خو ب قى دنيايى خوش
نه كهت، و ئاخره تى ئاجل (يا ل پاشيى دئيت) نه ده ته ب دنيايا عاجل (يا
ل پيشيى دئيت)، چونكى عقل حوكمى ب هندى دكهت كو شهرت نهو تشته
يى ل دويماهيى دمىنت، و دبىژن: نهوئى ل دويماهيى دكهته كهنى، نهو پتر
دكهته كهنى.

ب ڀرستي دنيا نه وارگههئ مروقييه، و نه نهو ماله يا مروڦ لئ دمينت،
بهري خو بدئ چندان بهري ته دلئ خو برهويئ، و هيڻيئ خو پيڻه گريداهون،
پاشي چ ب سهري وان هات و نهو كيڻه چوون؟

نهگر ته نهغه زاني، دڦيت تو ڙي وهكي پيشيئ مہ بو ئاخرهئ بيہ
پاله، ڦئ دنيايئ وهكي مهزعهتهكي بو ئاخرهئ بيئي، توڦي لئ بچيني، دا
سويهي ب دلخوشي بهرهمهكي باش ههليئي، و هشيار به! د ڦئ دنيايئ دا تو
قهدر و قيمهتي بده وي كاري يئ تو د گهل خو دبهيه قهبري، چونكي بهس نهو
دئ فايدئ ته كهت، و هشيار وي كاري به يئ كو بو دنيايا فاني دئتهكرن،
چونكي كاري بو فانيئ بت دئ يئ فاني بت، سهح كه كاري وان يئن كول و مل
بو دنيايئ بوينه پاله كاني چ ڙي مايه؟

ل نافي چالا مهچين ههستي
ل دور كرما صفا بهستي
كهستي تشتهك نهما د دهستي
خودانين بهژن و بالايئ
خودانين گهردهن و خالا
جهمال و ملكهت و مالا
همي ڙي دهركهتن قالا
خوزيكا نهلي مهرضايئ

(۲۲)

دلای خو نهدبره وای تشتای

د دهستی خه لکای دا

وا ژ غهیری خودی ئه مهل نه دیبوو

هیچی ژ ههمی که سا بریبوو

زاهد د بضاعتی ئه میرا

راغب کو بژین وه کی فه قیرا

نه دمایه ل حه فحه فی بهری وا

خالی ژ وی شه هوه تی سه ری وا

نه ل عه رده رزق، ل ئاسمانه

نازل دکه ره بیی عالی شان

بارا ته ژ رزقی گه ر بدیرت

ما کهس هه یه وی ل ته فه شیرت؟!

مه رزووقی نه که ی بینی رازق

مه خلووقی نه گیره شو بهی خالق

و کو مه زانی دنیا واری فه نائییه، دقیت بزاین ئه و مالی د دهستی
خه لکی دنیا یی ژی دا ماله کی فانییه، و خیرا ل نک خودی هه ی ماله کی
باقییه، و ئه گه ر نه ژ بهر هندی با کو گه لکه جاران مروث د شیت به حه شتی

ب مالی بکرت، دهمی دهستی هاریکارییی بو مروّقین پیتقی درپژ دکت، پیتشییین مه ئیکجار دلی خو نه دبره مالی.. وان مال هند دثیا هندی ئه و بیا هاریکار ل سهر کاری ئاخره تی، ئه گهر نه فهرقا دیناری و حسحاس و خیشه بهرکان نه بوو ل نک وان، و ژ بهر کو وان هیقی ژ ههر کهسه کی -ژ بلی خودی- بریبوو بهری وان ل دهستی کهسی نه بوو، له و وه کی پاشایان دژیان، و د کهفن دا دبیزن: شهیطان نه شیتته موخلصی، و سولطان نه شیتته موفلسی! وان پشت ددا پهرتالی میر و حاکمان، موفلس و فهقیر دژیان، دا بزین سولطان! ئه ف حه فحفا ل سهر دنیایی هوبن ل نک مه دبینن، و غاردانا ب دویف دینار و دهره می فه، ل نک وان نه بوو، سهر و دلین وان ژ قی شه هوه تی، شه هوه تا کومکرنا دنیایی، دقالا بوون، له و ئه و ژ خه ما دنیایی دقالا بوون، و خه ما وان خه ما کا ب تنی بوو: خه ما ئاخره تی.

تشته کی گله کی فهره مروّقی باوه ریه کا باوه ری هه بت کو رزق ل عه سمایی دئیتته لی کفه کرن، نه ل عه ردی، و تو ده می ل دویف رزقی خو دگه رییی تو نه رازقی به لکی تو مه رزووقی، قیجا بلا خه ما ته یا سفک بت، ل رۆژا ئو خودی ده می صه حاییه ک شه هیدبووی هنده کان گوته ژنکا وی: تو مایه بی خودان ئیدی تو دی چ که ی؟ و چاوا خو ب خودان که ی؟ وی گو ت: من ئه و نه نیاسی بوو رازق، ئه وی رزقی مه کوم دکر، نه کو رزق ددا مه، ئه وی رزق ددا مه بی زبندییه و نه مرییه!

رزق بی ل عه سمایی، و کهسه ک نه شیت وی بو ته بینته خواری ئه گهر خودی نه بت، و ئه گهر خودی باره ک ژ رزقی بو ته نفیسی، و ئینا خواری و دا ته، کهسه ک نینه بشیت وی رزقی ژ ته بستینت، یان ل ته فه شیرت، و ژ بلی خودی

هەر کەسەکی هەبت، کی بت کی نه بت، دقیت تو وی بنیاسی مهرزووق نه رازق،
و هشیار بی وه نهبت تو ئیک ژ سالوخته تین خالقی (کو دانا رزقییه) بدهیه
مهخلووقه کی، خودی دبیرت: ﴿أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ
خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (الزخرف: ۳۲) یه عنی: ئه ری ما خوونه ئه ون ره حما
خودایی ته لیکفه دکهن، دا ئه وئ بدانه وی جهی یئ وان بقیت؟ نه خیر..
ئهمین یئ کو د دنیا یئ دا رزق د ناچه را وان دا لیکفه کری، و مه هنده ک ژ وان
ل سهر هنده کان بلند کرینه: ئه فه یئ دهوله مهنده و وئ هه یئ فه قیره، ئه فه یئ
ب هیزه و وئ هه یئ لاوازه؛ دا هنده ک ژ وان بینه ئه گه را ژیارا هنده کان. و
دلوقانییا خودایی ته -ئهی پیغه مبهه- ده می ئه و وان دبه ته به حه شتی، ژ وئ
چیتره یا ئه و د دنیا یا فانی دا کوم دکهن.

(۲۳)

ترسا وان ل سهر رزقئ عه یالی نه بوو

چونکی هه بوو وا یه قین و باوهر

کو رزقی ددهت خودایی نه کبه

ترسا وان نه بوو ل سهر عه یالی

بیبار کو بین ژ مال و حالی

چونکی وان باوهری هه بوو کو رزق د دهستی خودی دایه، و هه چییی خودی رزقی وی بدهت کهس نینه بشیت وی رزقی ببرت، ترسا وان ل سهر هندی نه بوو پستی وان عه یالی وان بیبار ژ رزقی بمین، لهو هزرکنا د پاشه پرژا عه یالی دا وکومکرنا مالی بو وان، بهری وان نه ددا قه لسی و به خیلییی، و بهری وان هند لی نه بوو پستی خو مالی دنیا یی بو عه یالی خو بهیلن، هندی بهری وان لی بوو کو چاکییا خو بو وان بکه نه سهر مال، خودایی مه زن د سهرهاتییا خضری دا د گهل دیواری هه ردو ئیتیمان دبیرت: ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ (الکف: ۸۲) و ژ قی ئایه تی - وه کی زانا دبیرن - دئیته وهرگرتن کو چاکییا ده یابان پستی مرنی ژی مفایی دگه هینته عه یالی کو ژیا نا وان خوشتر لی بیت، و مالی وان بو بیته پاراستن.

نه بوو حازم دبیرت: مالی خو د ریکین خیری دا خه رج بکه ن، و بلا ترسا هه وه ل سهر عه یالی نه بت کو پستی هه وه فه قیر بیت، چونکی نه گه ر نه وه خودان

باوهر بن خودی بی حسیب دی رزقی دته وان، و ئەگەر ئەو فاسق بن هوین
ب مالی خو هاریکارییا وان ل سەر فاسقییی نهکهن.

و مه دائنی دبیزت: هیلانا ئەدهب و تۆرهیان بو عه یالی وهک میرات، چیتره
ژ هیلانا مالی، چونکی ئەدهب مال و مه نصب و قیانا خه لکی ب دهست وان قه
دئینت، و خیرا دنیا یی و ئاخره تی بو وان کۆم دکهت، به لی مال زوی دچت قیجا
نه دنیا و نه ئاخرهت بو وان دمینت.

و چهند مروث ته دیتینه بابی وان ماله کی مه زن ل پشت خو بو وان
هیلابوو، و دهمه کی کیم د سهر وان را نه بۆری، چونکی ئەو ب کیر نه دهاتن، وان
ئهو هه می پویچکر و چو ژئ نه هیلا.. و چهند مروث ته دیتینه بابی وان چو
بو نه هیلابوو، به لی چونکی ئەو ب کیرهاتی بوون خودی رزقه کی به رفرهه دایی.

ئه قه هندئ دگه هینت کو ژ بلی ئەگه رین ماددی یین بهرچاف، هندهک
رێکین دی یین دهوله مه ندییی هه نه، ژ بهر غه فله تی گه لهک جار ان ئەم وان ژ بیرا
خو دبهین.

(۲۴)

ههردهم ترسا وان ژ مرنه و قهبره بوو

سهخلهت بوو ههمی دهمان و گاڤا
چاقی تهپر و دل ب ترسی ئاڤا
ترسا مرنی جهگهر دکيلا
مالا ب تنی چ حال نههيلا
بیر وا کو دهاتهقه ل جهحیمی
تامهک نهددیت ئهوا ژ نهعیمی
دا بینى دبوونه وهک بها زهر
بيچاره و ههم ضهعیف و لاغهر

بهردهوام وان بیرا خوّل مرنی دئیناقه، و ترسا وان ژ وی تشتی پشتی
مرنی دئیت حالهک بو وان نهدهيلا، ههمی گاڤان چاقین وان ژ رۆندکان دتهپر
بوون، و دلین وان ب ترس و خهشیهتی دئاڤابوون، ئهو خوشییا ئهو تیدا دژیان
ئهگهر چند خوشییهکا مهزن ژى با، دهمی وان بیرا خو مرنی و قهبری دئیناقه
تامهک د وی خوشییه نهدمما. د وهصفا ئیمامی مهزن حهسنی بهصری دا دئیته
گۆتن: خهما وی یا وهسا بوو ههمی گاڤان دا بیژی هاها دى وی بهن سهری وی
برن! و دهمی ئهو د گهل جهنازهیهکی دچوو سهر قهبران، نيزیک بوو دلّی وی
بیتهگرتن و بکهفت، و دگۆت: ئهز ب خودی کهمه، ئهو کارى دویماهییا وی ئهقه
بت دقیت ههر ژ سهری مروّف دلّی خو نهبهتی، و ژ دویماهییا وی بترست.

(۲۵)

سهرهدانا قهبران دکر

دا کونهچتن ژ بیرئ ئاخرهت
وا مهقبهره هر دکر زیارهت
واری ب حهقیقی وا ددی ئهو
قهت کهیف نه دبر ب قئ دنئ لهو

پیغه مبهر - سلاف لی بن - د گوتنه کا خو دا دبیتژت: ﴿زُورُوا الْقُبُورَ؛ فَإِنَّهَا
تُذَكِّرُكُمُ الْآخِرَةَ﴾ وهکی ئبن ماجه ژئ قه گوهیژت، یه عنی: سهرهدانا قهبران بکهن،
ئهو دئ ئاخرهتئ ل بیرا ههوه ئینتهقه، و پیشییئ قئ ئوممهتئ عدهتئ وان بوو
دهم بو دهمی سهره قهبران ددا، و بیرا خو پئ ل ئاخرهتئ دئناقه. ئیک ژ وان
دچوو ویرئ و بیرا خو ل حالئ وان ل بن کتلییا دئناقه، و د گهل خو دگوت:
نوکه.. هیقییا مهزن یا هر ئیک ژ فان ئهوه دهلیقه یه کا کورت ل قئ دنیا یئ
بزقرت دا دو رکاعهتان بو خودئ بکهت، یان جارهکی بیژت: (لا إله إلا الله)، دا
بارئ وی یئ خیران گرانتر لی بیت، و ئهم یئ ل قئ دنیا یئ و ئهف دهلیقه
هیشتا یا د دهستئ مه دا و ئهم دغافلین!

مالا ته یا دورست ئهوه یا تو بو خو ل ویرئ ئاقا دکهی، نه ئافاکرنا سهر
قه سهر قه ب حهلان و مهرمه ری، بهلکی ئافاکرنا ژ ناقداب کاری چاک،
دبیژن: دهمی عومه ری کورئ عهبدلعه زیزی دچوو سهر دانا قهبران، ل هنداف قه برین

مالباتا ئەمەوييان رادوھستيا و دگۆت: ھەر وەكى رۆژەكا ب تىنى ھەوھ
پشكداريا خەلكى دنيايى د خوشيىيى دا نەكرى، و دگۆت: ئەف قەبرە ب سەر قە
چەند د خوشكۆكن، بەلى ژ ناقددا ئەو عەجىبىنە!

(۲۶)

هيفيا وان ب دنياي يا دريژ نهوو

لهورا ب دنى نهوو چو هيفى
ههردهم ژ نهوى دبوونه كيڤى
كو سپيده دبوو ل ئيكي ههرجار
هيفى نهوو لى بيته ئيثار
خو ددى ل دنى غهريب و عابر
گه شاکر و گه دبوونه صابر
دنياي نه دانه مال و مه نزل
تو بهرهمى وي نه زانه حاصل
هشيار به نه دى ژ خو دل و جان
باغه.. بهلى نينه وي چو پاوان
هه کس ژى دخوت دکهت چه رينى
پى كهيفى دکهت د گهل كه نينى!

بوخارى ژ عبداللهى كورئ عومهرى شه دگوهيزت، دبيژت: پينغه مبهرى -
سلاف لى بن - ملى من گرت، وگوټ: ﴿كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ﴾
د دنيايى يى وه سابه هه وهكى تو مروڤه كى غهريب، يان ريتنگ، و عبداللهى
دگوټ: ((إِذَا أُمْسِيَتْ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ)) يه عنى: نه گهل ته

بوو ئىقار ل هيقييا سپيدى نهبه، و ئەگەر ل ته بوو سپيده ل هيقييا ئىقارى
نهبه.

مهعنا: بلا ته هيقييهكا دريژ ب قى دنيايى نهبهت.

ژ بهر قى چهندي پيشييين مه، بين وهكى عبداللاهي كورى عومهرى
-خودى ژى رازى بت- چو هيقي ب قى دنيايى نهبوو، و ههمى گاغان ئەو ژى
درقين دا بيژى ئەو ژى دكيشينه، گاغا دگهشتنه ئىقارى ل هيقييا هندي نهبوون
لى بيته ئىقار، و گاغا لى بيا ئىقار ل هيقييا سپيدى نهدمان، و دهمى مابان
ژى وان خو وهكى مروقى غهريب و پىئنگ دهرمارت، ئەگەر خوشييهك ژى
گهشتبايى همد و شوکرا خودى دكر، و ئەگەر نه خوشييهك گهشتبايى صهبر
دكيشا، چونكى ئەو ل وى باوهرى بوون كو ئەف دنيايه نه مالا ههرمانتيه، و
ئەو بهرهمى ژ وى دگهته مروقى نه حاصلهكى ب دورستييه، چونكى ئەو فهنا
دبت، و باغهك ئەگەر چهند يى خوش بت بو كسى نابته مال ئەگەر يى بى پاوان
بت، و ههمى كس لى بچهرن!

(۲۷)

ئەو.. و دنیا و ئاخىرەت

دنيا كودى فانى بت هەر و هەر
نەدكر ژ بو ئاخىرەتى بەرابەر
خوش مەزرەعەيە، بەلى نە واره
كەيفا ب وئ ئەز دېم خەسارە!

تەرازييا وان بو كيشانى ئەقە بوو: تىشتى هەر و هەر بىمىنت، وەكى وى
نابت يى فەنابوون ژى دگرت: ﴿ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ﴾ (النحل: ۹۶) ئەو
تىشتى ل نك هەو هەي، كو دنيايە ب هەمى خوشيىن وئ قە، نامىنت، و
تىشتى ل نك خودى، كو ئاخىرەتە، هەر و هەر دى مىنت، و هەر كەسەكى خودى
بارەك ژ عەقلى دابتى تىشتى باقى نادەتە ب يى فانى، و دنيايى ناكەتە بەرابەر
بو ئاخىرەتى.

راستە دنيا يا خوش و شىنە، وەكى گولزارەكا ب خەملە، بەلى بەرى خو
بدى كانى بەرى تە ئەو بو كى ماية؟ تو بىشى ئەو بو تە بىتە مال؟

قېجا ما خوسارەتى ژ وئ مەزنتەر هەيە ئەو تە ژ ئاخىرەتى موژىل بكتە؟

(۲۸)

قهناعهت و رازیوونا وان

تشتی خودی بو دکریه قسمهت

وانا پی ههبوو گهلهک قهناعهت

لهو چاف نهدمال تشتهکی دی

بهرقهت نهدمال دهست کهسی دی

ئیک ژوان دگوت: ههچییه دهولهمندییه ب قهناعهتی بخوازت ئهوی
ریک زانی، و ههچییه دهولهمندییه ب مالی بخوازت ئهوی ریک خهلهت کر.

بوچی؟

چونکی چو دویماهی بو مالی نینه، و هندی ته مال ههبت، نهفسا ته دی
بیژته ته: زیدهتر لی بکه، مهعنا: چو دهمان تو ناگههییه دویماهییه، و هندی
تو نهگههییه دویماهییه تو دی هزر کهی تو نهگههشتیه دهولهمندییه، قیجا
هتا تو خو بگههینییه تو دی پینج ریکان دهیه بهر خو: هیقییه کا بی دویماهی،
حرسهکا دژوار، بهخیلییهکا زیده، نهمانا تهقوایی، و ژبیرکنا ئاخرهتی.

(۲۹)

رهحم و دلوقانییا وان

وانا هه‌بوو ره‌حمهت و دلینی
پر شه‌فقهت و ره‌ئفهت و ئە‌ئینی
بو خه‌لکی.. هه‌تا که‌سی گون‌هه‌کار
خیر‌خوازی هه‌میشه وا دکر کار
به‌لکی ل جه‌ماد و داروباری
ره‌حما وا هه‌می ده‌مان دباری

به‌رچا‌ترین سال‌وخه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- ره‌حم و دلوقانی بوو،
هه‌تا خودای مه‌زن ئارمانجا هنارتنا وی -سلاف لی بن- هه‌ما د ره‌حمی ب تنی
دا کۆمکر ده‌می گۆتی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷)
هه‌ما مه‌ تو یی هنارتی دا کو بیییه ره‌حم بو‌ عالمی، و عالم د زمانی عه‌ره‌بان
دا بو‌ هه‌ر مه‌خلووقه‌کی هه‌بت دئیه‌ گۆتن، ئە‌گه‌ر خو‌ یی خودان رح‌ ژی نه‌بت، یان
مرۆ‌قه‌کی بیباوه‌ر یان گون‌هه‌کار ژی بت.

و ل سه‌ر قی ریکی، پیشییین ئومه‌تی ژی ره‌حم و دلوقانی بوون بو
خه‌لکی هه‌مییی، خو‌ د گه‌ل کافر و گون‌هه‌کاران ژی دخی‌رخواز بوون، دو‌عایین
هیدایه‌تی و ته‌وفیقی بو‌ وان دکرن، و ئە‌گه‌ر ب ئیک ژ وان قه‌ هاتبا هاریکارییا
برایه‌کی خو‌ بکه‌ت هه‌تا کو وی ژ ته‌نگا‌قییه‌کی بینته‌ده‌ر، ئە‌و هندی وی

ب بارسفكییی دحهسیا، ههر وهکی ئەو ب خو ژ وئ تهنگافییی هاتییهدهر. و ئەقه حالی وان د گهل مروژقان ب تنی نهبوو، بهلکی خو د گهل ههوانان ژئ ئەو دوهسا بوون، ئەبوو دهردائی دهمی چوپچکهک د دهستی زارۆکهکی دا ددیت، ژئ دکری و بهرددا، دگۆت: بلا بچته نک ماکا خو، یان تیشکین خو.. یهعنی دلئ وی دما پیقه، لهو وی ئەف چهنده دکر.

و دقیت ئەم ژ بیر نهکهین کو پیغهمبهری -سلاف لی بن- دوعا بو مللهتی خوئی کافر دکر، خو ل وی دهمی وان نهخووشی ژئ دگهانندی، دوعا بو دکرن کو خودی بهری وان بدهته هیدایهتی.. و ئەقه ژ رهحما وی بوو ب وان.

(۳۰)

گریدانا وان ب مزگهفتی ڦه

جامع بو دلا ژ وا بوو جامع
دا بیټی ل وی چرانه ساطع
دلخوښی و کهیف و راحتا جان
خیرخوازی و ژین و دین و ئیمان
مزگهفتی ددا ئەوا ب مهردی
لهو جیرانی وا بو ویری فهدی
بو ته کبیرهیا یهکی ب لهز بوون
چاوا کو بو باشییی ب بهز بوون

مزگهفت بوو دلین وان پیکه ڦه کوم دکرن، و ب خو ڦه گریددان، لهو تو دا بیټی: دلین وان چریین مزگهفتی یین گهشن، و ئەو کهسی دلی وی ب مزگهفتی ڦه بیته گریددان، ئەو ئیک ژ وان هفت مروڦانه یین خودی روژا قیامهتی سیبهرا خو لی دکهت، و ئەف گریددانا وان ب مزگهفتی ڦه ژ بهر هندی بوو چونکی وان دلخوښی و کهیف و راحتا جانی خو ل مزگهفتی ددیت، و ئەو ل مزگهفتی فیری خیرخوازی و دیندارییی دبوون، مزگهفتی تامهکا تایبهت ددا ژینا وان، لهو ئیک ژ وان جیرانییا مزگهفتی خوشتر ژ جیرانییا هر جههکی دی ددیت. و نقیژین وان یین فهرز همی ل مزگهفتی بوو، و ئیک ژ وان کار بو هندی دکر کو نههیلت چو جارن ته کبیرهیا ئیکی د گهل ئیمامی ژ وی بچت، کانی چاوا نهدهیلا چو باشی ژی بچن.

(۳۱)

وان کهرامه تین خو قهدشارتن

نهدناسی خو مازنی ئەوانا
بو ئیک و دو چەنگ و پەر دانا
دوور بوون ژ تەکه ببور و ربائی
نەدمانە ل هیقییا ئەنائی
لەو یی هەبوا ژ وا کهرامەت
پیرا کربا خودی عنایەت
قەت حەز نەدکر بیئنه بەر چاڤ
نامینە خەفی ئەگەر چ گول ئاڤ

خۆشکاندن و تەواضوع ژ سالۆخه تین وان یین بەرچاڤ بوون، خۆمەزنییی
رێکا خۆ بو دلین وان نەددیت، لەو وان چەنگ و پەر بو ئیک و دو
ددانان، و هندی هند وان خو ژ ریمەتی و تەکه بپوری ددا پاش، وان باشییین خو
قهدشارتن، و چو جارن بەری وان لی نەبوو ئیک مەدحین وان بکەت، و هەر
ل سەر قی بناخهیی دەمی خودی قەنجی ل ئیک ژ وان کربا و کرامەتەک
دابایی هندی ژێ هاتبا وان ئەو قەدشارت، و حەز نەدکر کەس پی بزانت، دا ئەڤ
چەندە غورووری ل نک وان پەیدا نەکەت، هەر چەندە ئەو کەسی گولاقهک
دەستان دا هەبت هندی بیتی نەشیت بیئنا وی قەشیرت ژێ چونکی ئەو دڤرت!

(۳۲)

ئەو ب عەفوا خودى نەدھاتنە خاپاندن

عەفو و كەرەمى نەكرنە مەغرور

ھەر چەندە ب وئ دبوونە مەسرور

ترسا وا ھەبوو مەكر بتن ئەو

وا بەر ل لەطافەتى دما لەو

ھەر چەندە وان كەيفەكا زىدە ب لىبۆرنا خودى دەھات، و ھىقيەھەكا مەزن
وان ب رەحم و دلۆقانىيا خودى ھەبوو، كو ئەو ب كەرەما خو وان بەتە
بەھەشتى، بەلى د گەل ھندى ژى ئەو ب عەفوا خودى نەدھاتنە خاپاندن، يەئنى:
وان ژ بەر پالدا نا ل سەر لىبۆرین و رەحما خودى يا مەزن دەست ژ كرنا چاكيان
نەدكىشا، ھەكى گەلەك كەسان نوکە تو دىنى چو باشيان ناكەن، و خو
ژ خرابيان نادەنە پاش، و دىبۆرن: خودى گەلەكى ب رەحمە!

راستە مروفت ب رەحما خودى، نە ب كارى خو، دچتە بەھەشتى، و
بەھەشت ب كار و طاعەتى نائىتە كرىنى، چونكى ھندى تو بكەى تو نەشىتى
ھەقى بەھەشتى ب دەست خو بىخى، بەلى د گەل ھندى ژى خودى كار يى كرىيە
رىك بو چوونا بەھەشتى، و كەسى قەستا رىكى نەكەت چاوا دى گەھتە
ئارمانجى؟

و ئەگەر ئىك ژ وان جارەكى بەر ب گونەهەى ڤه چووبا، ودیتبا خودى
بەندكى يى ل دويف وى بەرددت، و يى وى ستاره دكەت، ئەو ب وى چەندى
مەغروور نەدبوو، و پتر ب ناڤ گونەهەى ڤه نەدچوو، چونكى ئەو دترسيا ئەڤه
ئستدراج بت بو وى، و رەنگەكى مەكرى بت! لەو هەردەم بەرى وان ل رەحم
ولوطفا خودى دما.

(۳۳)

طهرا وان ل سهر محنه تا دنياي

دونيای بناسه، محنه گاهه
بو راحه تی نه و باره گاهه
وهک پیشییا لی ببه سهبرکیش
دا پی نه بییه نه خوش و دلئیش
تو صابری دهردی فی دنی به
خیرا فی بزانه بی حسیه
خیرا وی هیدایهت و سهلاته
ههم ره حمه کو قاییکا نه جاته

ئهف دنيايه يا ئەم تیدا دژین جهی نه خوشی و بهلا و موصیبه تییه، و نه بوویه جاره کی نهو بته جهی ته نهی و رحه تییه، و پیشیین مه - خودی ژنی رازی بت- ژيانا خو د فی دنيايي دا ب سهبری دبره سهری، چونکی ژ بلی سهبری تشته کی دی نینه بو مروقی بته هاریکار ل سهر دهر باز کرنا نه خوشیین دنيايي، و نهو خیرا بو مروقی ب سهبری فه دئیت گهلهک یا مهزنه، د ئایه ته کا ب تنی دا خودایی مهزن سی خیرین وی یین مهزن بو مه فه دگیرت، ده می دبیـژت: ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾﴾ (البقرة: ۱۵۷) یه عنی: سهلات و رحمهت ژ خودی و هیدایهت بو قان سهبرکیشان هیه، و ئهف ههر سی خهلاته بو که سی ژ بلی وان د ئیک ئایهت دا نه هاتینه کو مکرن.

(۳۴)

طهرا ل سهر مرنا خوشتقییان

گهر خوشهقی چوو وهغهرکر و مر
یان لیزم و ههقرییی ته بار کر
باری خو سقک بکه ب صهبری
بیرا خو تو بینهقه ل جهبری
رازی به ژ دل ب ئهمری باری
ژینا خو نهکه ب قههری تاری
گهر تول دنی بکیشی صهبره
جهننهت تو بزانه بو ته ئهجره

ئیک ژ مهزترین موصیبهتین دنیا بئ مرنه، ئیکهمین جار مرنا مروقی
ب خو، پاشی مرنا خوشتقییی مروقی، چونکی ئهو شکهستنهکه دکهفته دلی
ب چورهنگان نائیته جهبرکر، و ب تنی مروق ب صهبری دشیت قی باری
گران ل سهر ملین خو سقک بکهت، و کول بیرا خو بینته فه کو ئهقه ئهمری
خودییه بقیت نهقییت ههر دی ئیت، و ههر جارهکا مروق ب ئهمری خودی رازی
بوو، و قهناعهت ب قهدهرا وی ئینا ژینا وی دی خوشتر لی ئیت، و دی زانت
کو چو تشت بی حکمهت چی نابن.

و د حه ديسه كا دوست دا يا بوخارى قه دگو هيئت هاتيه، پيغه مبهه - سلاف
لى بن - دييژت: خودى دييژت: عه بدى من يى خودان باوهر، نه گهر نه ز رحا
خوشتقيى وي ژ خه لكى دنيايى بستينم، و نه و قى چهندي بو خوب خير
حسيب بكهت، ژ به حه شتى پيغه تر وي چو جزا نابن.

(۳۵)

ب گهلهکيا طاعته مہ غروور نہدبوون

مہ غروور نہدبوون ب طاعه تی بوّش
بوّ زیدہ تری ب لہز دچوون خوّش
شوکرئی وہ دخواست کو ئہو مودامی
خوّ سپیرنه خدمت و قیامی
چاف و دلی خہو ژ بیرئی چووبوو
ئہو تہرز و سہروبہری ہەرؤ بوو
حہتتا سہحہری ب نال و گازن
بہربانگی سہماحی نوو دخوازن

ئیک ژ وان ہندی عیبادہ تہ کی زیدہ و مشہ کربا غوروور بوّ وی پی چئی
نہدبوو، چونکی وی ئہو ہەر کیم ددیت، ودزانی کو ئہو چہند کاری بکہت نہشیت
ب دورستی شوکرا خودایی خوّ بکہت، ونمونہ یی مہزنی چاقلیکرنی بوّ وان د فی
چہندی دا پیغہ مہہری خودی بوو -سلاف لی بن-، ئیمامی بوخاری ژئی
قہدگوہیت کو ئہوی ب شہف ہندہ عیبادت و نقیژ دکرن حہتا پیپین وی
شہقشہق دبوون، و دەمی عائیشایی گوتییی: بوّچی تو ہندہ خوّ دوہستینی
وخودی گونہہین تہ ہہمی ژبیرینہ؟ وی گوّت: ئہری ما ئہز عہدہ کی شوکردار
نہبم.

و هندی وان عبادت دکر هیشتا وان ههست ب تهخسیرییی دکر، لهوا
ئهو پتر ب شهوق و قیان بهر ب عبادهتی فه دچوون، و شوکرداییی ژ وان
دخواست ئهه ههردهم د خزمهت و طاعهتی خوداییی خو دا بن، ههتا مهسهله
ل نک گهلهک ژ وان وه لی هاتبوو وان سالیین دریتر نقیژا سپیدی ب دهسنقیژا
عهیشاییی دکر، وهندهک ژ وان جه و نقین بو نقستنا شهقیی ههه نهبوون!

ب شهقیی ههمییی ئهه ژ ترسا خودی دا ب نالین و گازی بوون، و گاڤا
شهف بهر ب دویماییی فه دچوو، ژ نوی وان ههوار دکره خوداییی خو کو ئهه
ل وان ببورت، و سههرا تهخسیرییی لی نهگرت، موغیره دبیزت: شهفهکیی پشتی
نقیژا عهیشا ئهه مام من بهریی خو دا مالکی کورپی دیناری، وی پهپین خو
گرتبوون و دکره گری ودوعا دکرن ههتا سپیده بووی، و ههه فی مالکی دگوت:
ههه جارهکا ئهه نقست بم ترسا من ئهه بوویه عهزاب ب سهه من دا بیت، و
ئهگهه ئهه شیا بامه چو جارن ئهه نه دنقستم.

(۳۶)

وان گونہہین گونہہکاران ستارہ دکرن

ئەسلافی مە میتر و سر قەشیر بوون
بو ئەهلای مەعاصییا ژێ خیر بوون
گونہہہ کو تە دی تو وی قەشیرە
پەردە ی لی ئەلینی قەت نەخیرە
باشتر ئەوہ پەردەیی بدانی
عەیبی تە ژێ پر ہەنە دزانی!
گونہہہ یی کرن ستارہ کہ بو
شەرما وی ل عالەمی نەبە تو
دا تو ژێ ستارہ بی برادەر
رۆژا ب ہەژاری تیہ مەحشەر

پیشیی مە -خودی ژێ رازی بت- سالۆخەتین میران ل نک ہەبوون، و
ئیک ژ وان سالۆخەتان ئەو بوو وان سر و نہینیین خەلکی قەدشارتن، ئەگەر خو
ئەو نہینی گونہہین گونہہکاران ژێ بان، لەو ئەو خیر و بەرہکەت بوون خو بو
گونہہکاران ژێ.

و تو ژێ دەمی کەسەکی دبینی گونہہکی قەشارتی دکەت، تە ئیمانەت وی
گونہہی قەشیرە، و پەردەیی ستارہیی ب سەر وی گونہہکاری دا بینە، و شەرما

وی پی د ناڅ خه لکی دا نه به، چونکی به لاقرنا دهنګ و باسین خرابی پی وه کی به لاقرنا خرابی پی ب خو په ژ بهر کو نه و خه لکی ل سهر کرنا خرابی پی بسته دکه ت، پشتی هنگی بلا ل بیرا ته بت کو ته ب خو ژی گه له ک عیب و گونه ه هه نه، و کان پی چاوا تو چه ز دکه ی کو خود پی عیب و سررین ته فه شیرت و هه تکا پی د ناڅ خه لکی دا نه به ت، و ه سا تو ژی خه لکی فه شیره و شه رما وان نه به.

پیغه مبه ر - سلاف لی بن - د گو تنه کا خو دا دبیزت: ﴿وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ یه عنی: هه چیی موسلمان ه کی ستاره بکه ت، خود پی ل دنیا پی و ناخره تی دی وی ستاره که ت. وه کی ئیما م نه حمه د ژ پی فه دگو هیزت.

(۳۷)

حەسەد و زکەرەش و ان نەبوو

زکەرەش نەبە زکەرەشی بەلایە

قانع بە ژ بو تە ئەو دەوایە

مەحسوودی تە ئاگەھی تە نینە

ئاگر ب تنی تە دئی سوژینە

زکەرەشی و حەسویدی ئەو مەرۆقی چاڤ ب وان قەنجیان نەئیت یین خودی د گەل عەبدی خو دکەت، و حەز بکەت کو ئەو قەنجی بو وان نەمینن، و هەبوونا فی سالۆخەتی ل نک خودانی بەلایە، بەلایە بو خودانی بەری هەر کەسەکی دی؛ چونکی ئەو وەکی ئاگریه خودانی خو دسوژت، و دئیتە گۆتن: هشیاری حەسویدی بی بە، چونکی حەسویدی خیرین تە وەسا دخۆت، کانی چاوا ئاگر داری دخۆت.

و دەرمانی حەسویدی بی دورست ئەو مەرۆف ب وی رزقی قانع بیت یی خودی دایە وی، و بەری وی نەمینتە ل کەسی، و بزانت کو هەر ئیکی خودی قەدەرەک بو دانایە.

ودقیت مەرۆقی زکەرەش باش بزانت کو ئەو کەسی ئەو حەسویدی بی پی دبەت ئاگەھ ژ وی نینە، و هەما ئەو ب فی کاری ژيانا خو نەخۆش دکەت، و ب تنی دلی ل خو دسوژت.

(۳۸)

ئەو ژ ئیسرافیل ددویر بوون

ئیسراف د قەخوارن و لیباسی
هەم خانی و خوارنی، نەناسی
چونکی ب وی پیسهکاری ئینسان
دی بیتە هەقال ژ بووی شەیطان

د گەلەک ئایەت و حەدیسان دا ئەم ژ ئیسرافیل هاتینە پاشقەبرن،
چ ئیسرافا د خوارن و قەخوارنی دا بت، یان د خانی و ئاقاهی و جلکی دا بت،
و پیشییین مە قەت ئیسراف نە دنیا سی، و ئەو ژ ئی ددویر بوون، و هندی
ئیسراف کارەکی پیسه ئەو خودانی خو وەکی شەیطانی لی دکەت، وەکی
د ئایەتەکا پیروژ دا هاتی: ﴿إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ
كَفُورًا﴾ (الإسراء: ۲۷) هندی ئەون یین ئیسرافیل دکەن، وەکی شەیطانانە،
و شەیطان د گەل خودایی خو گەلەک یی قەنجی قەشیر بوو.

قیجا ئەگەر تە بقیت یی دویر بی ژ شەیطانان تو خو ژ ئیسرافیل بدە پاش.

(۳۹)

وان تهه ددور ب فتنه دزان

وان فتنه دزان بوو تهه ددور
بو نیقی زهلامی بی تهه ککور
لهو قازی و موفتی وا دگوتی
تهه بیی ویه نهوی خو سوتی
ئیمزایا ب ناچی پادشاهی
ما قه دبه کاره کی ب سه ناهی!؟

مرۆقی حز بکته خو بینته پیش، و ل ههر دیوانه کا هه بت نهو ل سنگی
بت، و بهری خه لکی ب تنی ل وی بت، کوب عه ره بی دبیرتی: (تهه ددور)
ئهف به لایه کا مهزنه، نه خاسم بو وی کهسی نیف زهلام و بی هزر و سه رپور بت، و
نهو کهسی بیی دلی وی و ژ بهر پیقه هاتین وی ل پیشی دئیته دانان ژ
دکهفته بهر انبهر فتنه یه کا مهزن، ب تایبه تی حاکم و قازی و موفتی، مه ته لا وان
وهکی وی کهسیه بی ب دهستی خو ناگری بهر دده ته خو! نهو ده می حوکی دکهن
و فه توایی ددهن نهو ب ناچی خودایی مهزن دئاخفن، و حوکی خو بو وی
پالدهن.. و ئیمزاکرنا ب ناچی پادشاهی کاره کی بچوبک و ب ساناهی نینه!

ژ بهر قی چهندی پیشیین قی نوممه تی، و بهری هه مییان سه حابی،
ژ دانا فه توایی دره قین، و ههر ئیک ژ وان حز دکر برایه کی وی بی دی قی
باری پیشه پراکت و ئیک ژ وان حز دکر ل جهه کی بت کهس وی لی نه نیاسن.

(٤٠)

حکمت ژ دهقی وان دباران

حکمت ژ دهقی ئهوا دباری

وهک دور و جهواهر و مراری

ههر چند نهبوو وا که لامهکی پور

لی کنگی ههنه ههمی دهرما دور؟!

ژ بهرچاقتین سالوخهتی پیشیان ئهو بوو بیدهنگیا وان ژ ئاخفتنا وان پتر بوو، بهلی دهمی ئیک ژ وان دئاخت، حکمت وهکی دور و جهوههران ژ دهقی دبارین، و حکمت یهعنی: ئاخفتنا بنهجه، یا کورت وتیر مهعنا، ئارمانجا ههر ئیک ژ وان بوو، سوفیانئ شهوری بهحسی موحه ممهدی کورئ یووسفی دکر و دگوت: ئهو ب عیبادهتی فه موژیل بوو حکمت ب دهست کهفت، و مه خو ب علمی فه موژیل کر ههقرکی و جهدهل ب دهست مه کهفتن.

گوتنه یهحیایی کورئ موعادی: کنگی علم و حلم و حکمت ژ دهست مروقی دهردکهفن؟ وی گوت: ئهگهر مروقی دونیا ب ئیک ژ وان ههر سییان خواست. و ههر وی دگوت: حکمت ژ عسمانی دبارت بهلی ئهو ب سهر وی دلی دا نائیت یئ ئیک ژ فان ههر چار سالوخهتان ل نک ههبن: نزمبوونا ب نک دنیایی فه، و هلگرتنا خه ما سوباهی، و حسوبیدییا برابهکی، و قیانا مهزنییا خه لکی.. دلی هوسا بت حکمت تی ناچت.

پاشگوټن

چاخې وهكو ئاشكه رابوو نامه
كيشاي وهه نه خشه يي خوه خامه
پينج و سه و چارسهد و هه زاره
گاڅا ئومه تي نه ماي چ چاره
وهختي فهقه تاي ژ هه ف پهزي مه
مالخوي بوويه يار ژ بو دزي مه
رهبي مه تو مه لجهء و په ناهي
بو مه فه گه رينه عزز و شاهي
چاوا كو ته دا مه حوسني مه طلع
به خشينه ب مه تو حوسني مه قطع

دهمي نه ف نامه يا مه يا فه هاندي، د گهل شروفه يا وي يا كورت
ب دويماهي هاتي، و قه له مي مه ب قي رهنكي نه و نه خشكري، و ب قي رهنكي
دانايه بهر دهستين خوانده قانان، سال (۱۴۳۵) مشهختي بوو، كو دكه فته
به رانبهر سالا (۲۰۱۴) زاييني، و نه و ل ده مه كي بوو ئوممه تا ئيسلامي
د خرابترين كراسي دا بوو، ده مي نه و ئي كجار پارچه پارچه بووي، و وه كي وي
پهزي لي هاتي يي ژ بي شفاني ژي ك فهقه تياي، و گورگ ب دلي خو كه فتييه
ناق!

ل وی دهمی مالخویی مه، و ئەو کەسێن ب ناڤی بەرەقانی و مەزنییا مه
دئاخن، بەری هەر کەسەکی دی بووینە دز بو نەیاران، ژ مال و جانی مه دمێژن،
و خێر و خێراتین مه ب سەرشۆری قە ددەنە نەیاران، ل وی دهمی ژ بیچارهیی و
لاوازیی مه چو ری و چو پشت و پەنا نەماین، ژ بلی هندی کو دەستین خو
سەرئەقراز بکەین، و هەوارین خو بگەهینینە خودی کو ئەو رێکەکی بو مه ببینت،
و دەرگەهەکی ل بەر مه قەکەت، و سەرفەرازی و سەربلندییا هەر جار مه هەمی بو
مه قەگەرینتە قە.. بەری مه بدەتە دینی مه، دا جارەکا دی ئەم د ناڤ خەلکی دا
عەزیز ببین.

یا رهیبی کا چاوا ته ل دەسپێکی تەو فیکا مه دا، حەتا ئەم بشیین ب قی
کاری رابیین، وەسا ل دویماهییی ژی تو تەو فیکا مه بدە، و باشییی ب رزقی مه
بکە، تو شان گۆتین مه بکە د تەرازییا خێرین مه دا، و وان بو مه و بو
خواندەشان بکە بیرئینان و پالدر کو ئەم ژی شان سالۆخەتان -وەکی پیشیان-
ل نک خو پەیدا بکەین، و کاری پی بکەین، و حەمد هەمی ل بەراھییی و
دویماهییی بو خودی بن.